Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3121
—
4 pagini
20 bani
—
Sîmbătă
16 octombrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani — Probleme privind dezvoltarea agriculturii în regiunile Iași, Suceava, Bacău și Bîrlad (pag. 2-a)

— IOAN GRIGORESCU: Oaspeți la prieteni (I) — Pe pămîntul cazacilor de la Don (pag. 3-a)

— R. D. Germană în ajun de alegeri (pag. 3-a)

— Situația economică a țărilor slab dezvoltate în discuția Comitetului pentru problemele economice și financiare al O.N.U. (pag. 3-a)

— Moldova Sovietică a împlinit 30 de ani (pag. 3-a)

— Răsfoind presa străină — „The Economist" despre atmosfera de la O.N.U. — „Journal de Geneve" despre hotărîrile de la Londra (pag. 3-a)

— E. GRECU: Cronica internațională (pag. 4-a)

Livezile și viile, o mare bogăție a patriei noastre

În țara noastră cu forme de relief variate, cu dealuri însorite, pomii fructiferi și viața de vie dau minunate roade. Strugurii de Panciu, Ostrov și Bucium, vinurile albe de Cotnari, Tîrnave și Murfatlar, vinurile roșii de Simbureşti și Dealul Mare sînt tot atît de renumite și apreciate nu numai în țară, ci și în străinătate. La fel, merele și perele din livezile de pe valea Argeșului și Buzăului sau de pe colinele Moldovei.

Față de cerințele mereu crescînde însă de fructe și struguri, atît pentru aprovizionarea populației cît și pentru asigurarea dezvoltării continue a industriei noastre alimentare, producția actuală a viilor și livezilor din țara noastră este încă nesatisfăcătoare. Introducerea unor soiuri străine, nu întotdeauna corespunzătoare condițiilor din țara noastră, lipsa de grijă față de întreținerea viilor și livezilor, ca și lipsa de preocupare față de încurajarea și sprijinirea micilor producători, au lăsat urme grele în patrimoniul viticol și pomicol din țara noastră.

Starea proastă a multora dintre podgorii și livezi, productivitatea lor scăzută, sînt urmarea firească a exploatării neraționale a acestor bogății de către moșierii în mîna cărora se găseau în trecut mari suprafețe de pămînt.

Pentru dezvoltarea și îmbunătățirea viticulturii și pomiculturii, pentru ca producția de fructe și struguri să crească necontenit, proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii indică o serie de măsuri deosebit de importante și creează în același timp baza materială necesară pentru traducerea lor în viață.

E lesne de înțeles că realizarea pînă în anul 1965 a unei producții globale de 875.000 tone de struguri și 930.000 tone de fructe, cifre prevăzute în proiect, nu este o sarcină ușoară. Dar îndeplinirea ei va face să crească consumul de struguri cu 100 la sută pe cap de locuitor, cel de vin cu 90 la sută, iar pentru fiecare locuitor va fi asigurată o cantitate de 60 kg fructe anual.

Pentru a crea acest belșug de produse viti-pomicole e nevoie ca în viitorii 2-3 ani, așa cum clar se desprinde din proiectul de Directive, să fie create condițiile tehnice și materiale pentru ca viile și livezile existente în gospodăriile de stat, gospodării anexe, gospodării colective, întovărășiri agricole și gospodării țărănești individuale, să fie aduse în stare de producție superioară.

În această direcție, proiectul de Directive indică o serie de măsuri cu aplicare imediată, de a căror îndeplinire depinde dezvoltarea mai departe a viticulturii și pomiculturii în țara noastră.

Cu sprijinul și sub controlul sfaturilor populare, inginerii și tehnicienii de specialitate au datoria de a porni în mod organizat munca de îndrumare agrotehnică a tuturor viticultorilor și pomicultorilor, la ridicarea productivității plantațiilor actuale prin aplicarea măsurilor agrotehnice cele mai potrivite în funcție de condițiile fiecărei regiuni, în funcție de starea actuală a viilor și livezilor.

Această acțiune este deosebit de importantă, deoarece apariția numeroaselor goluri și scăderea productivității se datorează în cea mai mare parte neglijării măsurilor agrotehnice de lucrare a solului, de îngrijire a plantațiilor, de combatere a dăunătorilor.

Arătînd prin exemple concrete — luate din experiența gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor colective fruntașe, ca și din practica celor mai buni pomicultori și viticultori — importanța lucrării solului în vii și livezi, importanța lucrărilor de tăiere și îngrijire a pomilor și butucilor de vie, a completării golurilor, inginerii și tehnicienii de specialitate vor trebui să pornească, încă din toamna aceasta, la crearea unor cît mai bune condiții de dezvoltare a viilor și livezilor existente.

O atenție deosebită trebuie dată acțiunii de combatere a dăunătorilor. Este știut că an de an se pierd și se depreciază din cauza minimalizării acestui pericol, cantități însemnate de fructe și struguri, se distrug numeroși pomi și chiar livezi întregi.

Pentru a lupta cu eficacitate împotriva dăunătorilor, sfaturile populare au datoria să antreneze deputații, comisiile de femei la organizarea unei acțiuni largi de masă, cu participarea voluntară a țăranilor muncitori, a muncitorilor de la orașe, a femeilor și tineretului. Curățînd pomii de uscături, distrugînd omizile, adunînd insectele vătămătoare, pomii, livezile și viile își vor putea recăpăta puterea de rodire și vor da cantități mai mari de fructe și struguri.

În aplicarea măsurilor agrotehnice, în îndrumarea pomicultorilor și viticultorilor, inginerii și tehnicienii specialiști sînt datori să evite șablonizarea. Îndrumările generale, rupte de condițiile specifice ale fiecărei regiuni în parte pot avea urmări negative asupra producției; totodată pot zdruncina încrederea pomicultorilor și viticultorilor în necesitatea aplicării agrominimului. De aceea, cunoscînd îndeaproape condițiile naturale din fiecare raion, cunoscînd starea fiecărei vii și livezi, ei sînt datori să indice cele mai potrivite măsuri, în mod diferențiat, de la caz la caz.

O acțiune importantă care trebuie începută încă de pe acum este identificarea stării viilor, livezilor și plantațiilor de arbuști fructiferi, pentru a le stabili pe acelea care sînt prea bătrîne și nu mai pot fi refăcute prin nici un mijloc, spre a putea trece la defrișarea lor. Cercetînd cu atenție plantațiile, inginerii și tehnicienii din fiecare raion trebuie să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndul producătorilor pentru a-i convinge ca în locul plantației defrișate să înființeze o nouă plantație, cu soiuri de bună calitate și de mare productivitate. Căci, așa cum prevede proiectul de Directive, în locul plantațiilor defrișate, vor trebui să se planteze noi vii și livezi.

În înființarea de noi plantații ca și în lucrările de completare a golurilor, o însemnătate deosebită o are alegerea soiurilor care s-au dovedit cele mai potrivite pentru o anumită regiune, pentru un anumit raion. De aceea, îndrumările date de specialiști trebuie să fie bazate pe cunoașterea condițiilor locale. În felul acesta se va putea evita repetarea greșelilor din trecut, cînd neținîndu-se seama de cerințele diferitelor soiuri, s-au alcătuit plantații neomogene, care au dat producții scăzute.

La sporirea producției de fructe contribuie nu numai organizarea unor plantații masive, ci și plantarea unor pomi răzleți în jurul caselor, pe marginea drumurilor, etc. Plantarea de pomi fructiferi în fiecare curte la orașe și sate, pe marginea șoselelor, trebuie să devină o acțiune largă, la care să participe țăranii muncitori, muncitorii de la orașe, femeile și tineretul.

Sfaturile populare au datoria să ducă o asemenea activitate în această privință, încît exemplul țăranilor muncitori de la Movila Miresei, bunăoară, care s-au angajat în cinstea celui de al doilea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie să facă pregatirile pentru ca să planteze 5500 pomi de-a lungul șoselei, să fie larg popularizat și urmat de toate comunele și orașele patriei noastre.

Ținînd seama de necesitățile țării noastre, de condițiile naturale existente, proiectul de Directive dă indicații în ceea ce privește posibilitatea extinderii anumitor pomi fructiferi ca de pildă, extinderea plantațiilor de nuci, pînă la 10 milioane de pomi, a plantațiilor de caiși și cireși în Dobrogea și de gutui în Delta Dunării, a castanilor comestibili.

Odată cu stabilirea acestor sarcini, proiectul de Directive indică și măsurile prin care se va putea asigura dezvoltarea plantațiilor de vii și pomi, mărirea productivității lor: extinderea rețelei de pepiniere viticole pînă la 2300 ha, a celor de pomi și arbuști fructiferi pînă la 4200 ha, în anul 1957, terminarea raionării soiurilor de pomi și de viță pînă în 1955, organizarea de S.M.T.-uri specializate în lucrări viti-pomicole.

În fiecare comună, în fiecare raion, există mari posibilități nefolosite încă, există metode bune de muncă, care nu sînt încă destul de cunoscute și răspîndite. Antrenînd la discuții organizate pe specificul fiecărei comune, pe toți pomicultorii și viticultorii, primind cu încredere propunerile lor, răspîndind experiența fruntașilor și urmărind aplicarea ei, sfaturile populare, inginerii și tehnicienii de specialitate vor mări interesul țăranilor muncitori pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii.

O muncă organizată pentru folosirea suprafețelor din fiecare regiune și raion, folosirea experienței și a practicii îndelungate a celor mai buni pomicultori și viticultori, organizarea unei largi acțiuni de masă pentru plantarea și îngrijirea pomilor, pentru combaterea dăunătorilor, o preocupare temeinică din partea sfaturilor populare și a specialiștilor, toate acestea vor face ca producția de fructe și de struguri să crească neîncetat, vor face ca viile și livezile să constituie un izvor nesecat de belșug, o contribuție la ridicarea bunăstării poporului muncitor.

Concertul Capellei emerite de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană

Vineri seara, în sala cinematografului Patria, Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, care se află în țara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a prezentat cel de al doilea concert pentru spectatorii din Capitală.

Înaintea spectacolului a luat cuvîntul solistul Pavel Kolesnik care, în numele artiștilor Capellei a salutat pe spectatori.

Cîntecele populare interpretate cu multă măiestrie de artiștii sovietici au fost primite cu căldură de publicul bucureștean. De un deosebit succes s-au bucurat cîntecele „Partidul e cîrmaciul nostru", de Muradeli, „Marșul tineretului sovietic" de Tulikov, cîntecele satirice „Și pîine am de copt", „Vecina" și altele.

Cu puternice aplauze au fost primite cîntecele populare romînești „Hai la vie" și „Cobzar bătrîn".

Participanții la spectacol au făcut o călduroasă manifestație de simpatie solilor artei sovietice. La sfîrșitul spectacolului au fost oferite oaspeților numeroase buchete de flori. (Agerpres)

In cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

Tot mai multe realizări prin aplicarea metodelor sovietice

★ ★ ★

O nouă metodă de foraj

BACAU (de la corespondentul nostru). — Pentru prima oară în țara noastră, metoda tratării fluidelor de sapă cu extras de cărbune a fost aplicată cu rezultate însemnate în schela petroliferă Boldești. De puțin timp, pe baza documentației sovietice și a experienței petroliștilor de la Boldești, această nouă metodă a fost introdusă și în regiunea petrolifera moldoveană de către oficiul 2 foraj Moinești și anume la sonda 1252 unde lucrează brigada condusă de sondorul Niță Constantin. Dacă lunile trecute sonda 1232 rămînea mereu în urmă cu planul, în prima decadă a lunii octombrie sonda a reușit să depășească cu 15% planul de producție.

Aceste realizări au fost posibile datorită faptului că fluidul de sapă tratat cu extras de cărbune capătă o serie de caracterizări calitative în ceea ce privește viscozitatea, filtrația, etc., care dau posibilitatea accelerării forajului.

În cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, colectivul de ingineri și tehnicieni de la oficiul 2 foraj Moinești va extinde această metodă la încă trei sonde.

La sonda nr. 1 Comănești a și fost terminată instalația cerută de acest tratament. În curînd va fi aplicată și aici noua metodă.

Succesele constructorilor de locuințe muncitorești

PETROȘANI — „Sîntem în plină întrecere pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie", raportează cu mîndrie constructorii de locuințe muncitorești din bazinul carbonifer al Văii Jiului.

De la luarea angajamentelor și pînă acum ei au construit 103 apartamente spațioase, o cofetărie modernă pentru minerii din Petrila și au executat 80 la sută din lucrările pentru ridicarea fabricii de pîine din Petroșani. Constructorii trustului nr. 7 au executat în ultimul timp 26.000 m.p. de tencuială mecanizată, folosind cu succes pompele sovietice tip Sokolov-Sokolovski.

Pe șantierele trustului, munca pentru executarea rapidă a unor construcții de bună calitate se împletește strîns cu o chibzuită folosire a materialelor și prefabricatelor.

Printre constructorii de pe șantierele din Valea Jiului, stimați și apreciați pentru frumoase realizări în întrecere, sînt cei din brigada condusă de Marin Mustață care folosind metode de lucru sovietice, execută în fiecare zi cîte 560 m.p. de tencuială în loc de 350 m.p. cît prevede norma, cei din brigada condusă de Iosif Vereș de la Petrila, sau din vestita brigadă complexă condusă de muncitorul Sandu Tudor de la Vulcan care au construit într-un singur an în Valea Jiului 400 de apartamente, ceea ce reprezintă norma lor pe trei ani. (Agerpres)

Urmînd exemplul comuniștilor

DEVA (de la corespondentul nostru). — „V-am întrecut. Am economisit 100 kg combustibil mai mult decît voi".

La cuvintele mecanicului de locomotivă Iosif Barbura de la depoul C.F.R. Petroșani, comuniștii Gheorghe Armenca și Karol Siet de pe locomotiva nr. 230.111 au răspuns doar cu un zîmbet.

A doua zi, cînd au plecat în cursă spre Simeria, locomotiva celor doi mecanici strălucea de curățenie. Au trecut cîteva săptămîni de cînd mecanicii celor două locomotive au pornit întrecerea în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Pe această perioadă locomotiva condusă de Gheorghe Armenca și Karol Siet a funcționat fără defecțiuni. Respectînd planul financiar al locomotivei după metoda Clavdiei Baranovskaia, aceștia au reușit să economisească o cantitate însemnată de combustibil din care se poate asigura drumul a 20 de trenuri de călători pe ruta Simeria-Deva. Mecanicul Iosif Barbura, de pe locomotiva 230299, a economisit de asemenea 29 tone combustibil.

Exemplul mecanicilor comuniști a fost urmat și de ceilalți muncitori ai depoului C.F.R. Petroșani. Așa de pildă, mecanicii cincisuțiști Ion Roșca și Ion Ștefănescu de pe locomotiva 1501095 au reușit să reducă norma de consum a locomotivei pe luna trecută cu 39 la sută față de 7 la sută cît reprezenta angajamentul.

Tot pe această perioadă cei doi mecanici cincisuțiști au economisit 72 tone combustibil. Asemenea acestora mecanicul Ion Marcu a reușit să economisească combustibil cu ajutorul cărula 5 trenuri pot parcurge drumul Petroșani-Simeria.

In luptă pentru realizarea planului la toți indicii

ARAD (de la corespondentul nostru). — Sînt cunoscute strungurile produse de fabrica de mașini-unelte „Iosif Rangheț" din Arad. Le întîlnești în halele mari ale uzinelor metalurgice, în atelierele mecanice ale S.M.T.-urilor, etc.

În cinstea celui de al doilea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie muncitorii și tehnicienii fabricii „Iosif Rangheț" au hotărît să lupte pentru a obține noi succese. Una din preocupările de seamă ale colectivului de muncă în cadrul acestei întreceri este realizarea planului la toți indicii. Brigada tineretului care lucrează în secția „Bunuri metalice de larg consum", depășește zilnic norma cu 40—60 la sută. U.T.M.-istul Francisc Tocacs obține o depășire de 50—70 la sută. În munca de îmbunătățire a activității lor un aport prețios îl aduce folosirea metodelor de lucru sovietice. În această fabrică peste 900 de muncitori lucrează după metodele sovietice Ciutkih, Jandarova, Bikov-Bortkevici și altele. Acestea i-au ajutat să obțină realizări însemnate. În luna septembrie rabotorul Ștefan Moinko, aplicînd cîteva din metodele sovietice, printre care metodele Jandarova, Kotlear și Voroșin, și-a depășit planul cu 280 la sută, iar turnătorul Petre Mureșan a dat 3 norme și jumătate peste plan.

Brigada „Steaua Roșie" de la roți dințate a depășit planul cu 242 la sută. Indicele de productivitate a muncii pe întreaga fabrică a crescut în cursul lunii septembrie cu 10,57 la sută față de sarcina de plan. Luptînd pentru realizarea normelor muncitorii se străduiesc să realizeze și ceilalți indici de plan. Pe trimestrul III al acestui an calitatea produselor s-a îmbunătățit.

Folosind metoda Lidia Korabelnikova

PLOEȘTI. — De la luarea angajamentelor în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie și pînă acum, la rafinăria nr. 4 din Cîmpina s-au dat peste plan sute de tone de țiței și s-au supus procesului de cracare cantități importante de păcură. Totodată s-au produs peste plan sute de tone de benzină, parafină comercială, petrol lampant și motorină. Muncitorii din schimbul maistrului distilator Samoilă Ardeleanu, de la prelucrarea țițeiului, sînt fruntași pe întreprindere. Ei prelucrează zilnic în medie cu 3 la sută mai mult țiței. Prin aplicarea metodei Lidia Korabelnikova, brigada de economii, condusă de Grigore Mogoș, a redus în luna septembrie consumul normal de chimicale, realizînd economii în valoare de 57.000 lei.

Roadele demonstrațiilor practice

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — În luna martie a acestui an a avut loc o demonstrație practică organizată de inginerul șef al secției agricole raionale Tg. Mureș, Ion Hossu, pe tarlaua țăranului muncitor fruntaș Karoly Kosma din comuna Berghia, fapt despre care s-a scris la timpul său. În luna martie, fruntașul recoltelor bogate Karoly Kosma a semănat, sub îndrumarea practică a inginerului Hossu, floarea-soarelui și porumbul și a plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Ulterior, au mai avut loc demonstrații practice cînd au fost executate lucrări ca polenizarea artificială la floarea-soarelui și porumb, prășitul mecanic la culturile semănate în cuiburi așezate în pătrat.

La toate aceste demonstrații practice au participat numeroși țărani muncitori din Berghia. Nu de mult, țăranii muncitori din Berghia au început să recolteze produsele tîrzii. Acum au ieșit la iveală roadele concrete ale metodelor agrotehnice avansate și mai ales roadele demonstrațiilor practice, metodă permanentă și principală de muncă a inginerului șef Ion Hossu și a agronomilor din raionul Tg. Mureș.

Țăranul muncitor Karoly Kosma a cules de pe cei 14 ari cultivați cu cartofi plantați în cuiburi așezate în pătrat și prășiți de 4 ori, 2.520 kg cartofi adică în medie 18.000 kg la ha. Trebuie menționat că recolta de cartofi obținută de ceilalți țărani muncitori din comună care n-au folosit metode avansate este de numai 9.200 kg la ha. De asemenea Karoly Kosma a recoltat de pe 14 ari semănați cu floarea-soarelui în cuiburi așezate în pătrat (aplicînd 4 prașile și polenizarea suplimentară) 380 kg., ceea ce corespunde cu 2.716 kg floarea-soarelui la hectar. De pe 14 ari porumb, semănat după aceeași metodă, prășit mecanic și polenizat artificial, Karoly Kosma a cules 742 kg. boabe curate, adică 5.300 kg. porumb boabe la ha.

Și alți țărani muncitori, urmînd exemplul lui Karoly Kosma, au obținut recolte mari. Țăranul muncitor Lajos Soos, deputat în sfatul popular al comunei Berghia, a participat la demonstrația practică cu ocazia folosirii de către Karoly Kosma a metodei semănatului în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce l-a determinat să semene și el după această metodă 7 ari cu floarea-soarelui. De pe această suprafață Lajos Soos a cules 240 kg. sămînță de floarea-soarelui, ceea ce înseamnă 3.428 kg în medie la ha. Recolta bogată dobîndită stimulează un număr tot mai mare de țărani muncitori din Berghia să pună în aplicare și ei metodele agrotehnice înaintate. Mulți dintre ei, terminînd semănatul, își pregătesc acum pămîntul pentru însămînțările de primăvară.

★ ★ ★

Să extindem întrecerea socialistă în cooperație

O inițiativă care trebuie generalizată

Chemarea la întrecere în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, a unor întreprinderi din regiunea Stalin, printre care era și cooperativa din Hălchiu a avut un larg răsunet și în rîndurile cooperatorilor. Peste 470 de cooperative sătești din diferite regiuni ale țării au răspuns, luîndu-și angajamente asemănătoare celor pe care și le-a luat cooperativa din Hălchiu.

Din toate colțurile țării au început să sosească vești despre realizările obținute de cooperativele aflate în întrecere.

Bunăoară, cooperativele din regiunea Suceava au reușit să-și depășească pînă la începutul lunii octombrie a. c., planul de preluări de lapte de vacă cu 58 la sută. Numai cooperativele sătești din raionul Fălticeni au preluat peste 2300 litri lapte de vacă. Muncitorii combinatului de producție al Uniunii raionale a cooperativelor de consum Cluj au dat pînă la sfîrșitul lunii septembrie, peste prevederile planului trimestrului III a. c., produse de larg consum în valoare de peste 18.700 lei.

Există condiții ca inițiativa cooperativei din Hălchiu să fie generalizată!

Este și totuși nu este...

— Alo! Alooo!... Regiunea!...

— Daaa, regiunea!

— Aici Uniunea raională Brăneşti! Alo! Se aude? În legătură cu Hălchiu, vă anunțăm că cooperativa de aici din Brăneşti a răspuns „chemării", și la rîndul ei a chemat la întrecere toate cooperativele din raionul nostru. Alo! Întrecerea socialistă am organizat-o, iar rezultatele vi le comunicăm după 5 ale lunii ce vine.

Pe deplin mulțumit, tov. Gh. Radu, șeful serviciului organizării al Uniunii raionale a cooperativelor de consum Brăneşti, își adună bruma de procese verbale primite de la cooperative, le puse într-un dosar căruia i-a găsit apoi un loc într-unul din sertarele biroului său, după care își văzu de „alte treburi". Capitolul „întrecerea socialistă" putea fi socotit deocamdată „rezolvat" pînă la 5 ale lunii cînd un nou telefon sau eventual un raport scris ar fi anunțat regiunii „realizările" obținute. Asupra veridicității acestor „realizări", tov. șef al serviciului organizării s-ar putea pronunța cu greutate pentru că — vedeți dumneavoastră — „el personal n-are timp să le verifice pe toate".

„Întrecerea socialistă" a cooperativelor din Brăneşti este însă de un soi „deosebit". Ea nu se bazează pe întrecerea individuală a gestionarilor, achizitorilor, etc; nu este urmărită desfășurarea ei; nu sînt cunoscuți fruntașii; nu sînt cunoscute și popularizate metodele lor etc., etc.

Rădăcinile acestei condamnabile atitudini față de valoroasa inițiativă a cooperativei din Hălchiu depășesc chiar birourile Uniunii regionale, ele întinzîndu-se pînă la Direcția Organizării din cadrul Centrocoop (director tov. Ion Chico).

Pentru titlul de „cel mai bun achizitor"

FAGARAȘ (după o corespondență din ziarul „Secera și ciocanul"). La începutul lunii octombrie a.c. a avut loc la Agenția de valorificări a uniunii raionale a cooperativelor de consum din raionul Făgăraș, o consfătuire cu achizitorii cooperativelor sătești din raion. La această consfătuire, achizitorul Nicolae Ganea de la cooperativa Sîmbăta de Sus a chemat pe ceilalți achizitori la întrecerea socialistă pentru titlul de „Cel mai bun achizitor pe raion", obiectivele întrecerii fiind: realizarea planului pe trimestrul IV a.c., la achiziții și contractări, atît valoric cît și pe sortimente de produse, preluarea la timp a produselor contractate și altele. Chemarea a fost primită cu multă însuflețire de către toți achizitorii cooperativelor din raion, care și-au luat angajamente însuflețite.

Nicolae Stanislav, achizitor la cooperativa din Viștea de Jos, și-a luat angajamentul să achiziționeze în lunile ultimului trimestru al anului cu 40 tone cartofi mai mult față de prevederile planului perioadei respective, din care 20 de tone pînă la data de 30 octombrie. Iar Sabin Silaș, achizitor la cooperativa din Șinca Veche, s-a angajat să depășească planul de achiziții și contractări de animale pe trimestrul IV a.c., cu 200 la sută.

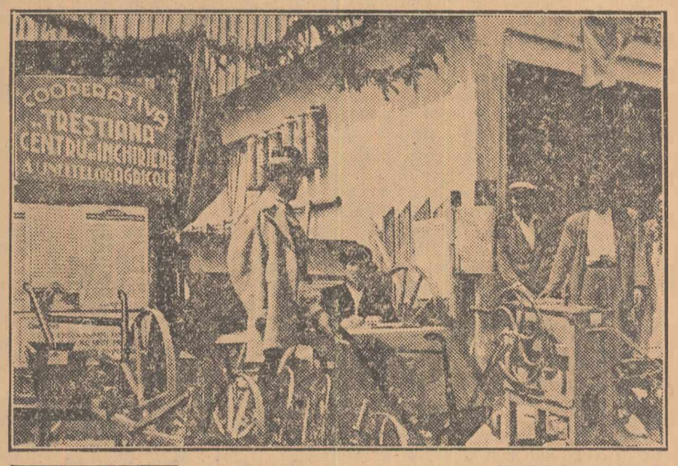

Centrul de închiriat unelte agricole de pe lîngă cooperativa de consum din Trestiana, regiunea Iași.

Intr-o singură zi

SUCEAVA (după o corespondență din ziarul „Zori noi"). — Lucrătorii cooperativelor sătești din raionul Săveni, regiunea Suceava, au organizat la sfîrșitul lunii septembrie a. c., o „zi-record". Rezultatele acestei inițiative au fost remarcabile. Cooperativa din Săveni a achiziționat în această singură zi 6778 kg. grîu și secară, 5400 kg. porumb, 28.000 kg. floarea-soarelui, 3400 ouă și alte produse agro-alimentare, vînzînd totodată țăranilor muncitori mărfuri industriale în valoare de 73.850 lei. Numai brigada de bună deservire condusă de gestionarul Aronovici Iosub a vîndut mărfuri în valoare de 27.000 lei. Rezultate asemănătoare au obținut și lucrătorii cooperativei din comuna Manoleasa, care au achiziționat însemnate cantități de cereale și alte produse agro-alimentare și au vîndut țăranilor muncitori mărfuri industriale în valoare de 11.000 lei.

După cum arată cifrele de mai sus, în această „zi-record", lucrătorii cooperativelor din raionul Săveni au realizat însemnate procente din plan.

Un răspuns simplu

Un om oacheș, cu o privire pătrunzătoare. Muncește cu hotărîre și dirzenie. Și nu oricum, ci așa cum trebuie. Acesta e Ion Bălănică, achizitor la cooperativa „Tudor Vladimirescu" din raionul Liești, regiunea Galați.

În cooperație lucrează de multă vreme. Achizitor este însă doar de 2—3 ani, iar fruntaș a devenit din primele zile de muncă. Azi numele lui figurează printre cele ale lucrătorilor fruntași pe țară ai cooperației.

Lui Ion Bălănică i-a plăcut inițiativa cooperatorilor din Hălchiu și a răspuns acestei inițiative participînd cu entuziasm la întrecere.

Acum dorința lui este de a-și depăși propriile angajamente luate, dorință ce se pare că și-o va îndeplini. Pînă în prezent el a realizat mai mult de jumătate din angajamentele luate.

Ce îl însuflețește spre asemenea frumoase năzuințe pe acest modest și atît de puțin cunoscut fruntaș al muncii? Răspunsul îl dă chiar el.

„Am cerut să fiu primit în rîndul candidaților de partid. Or, aș putea întîmpina altfel decît în primele rînduri ale oamenilor muncii Congresul partidului al cărui membru doresc atît de mult să fiu?"

Și într-adevăr el este fruntaș în muncă.

Cifre și fapte

● **Cooperativele sătești din raionul Săcueni, regiunea Oradea, au achiziționat în luna septembrie peste 190 vagoane de legume, 7 vagoane de porumb, 2110 kg. păsări, 91.917 ouă, etc.**

● **O inițiativă lăudabilă a avut tovarășul Petru Vartolomei, președintele cooperativei de consum din comuna Grajduri, regiunea Iași, care antrenînd masele de cooperatori, a construit, folosind resurse locale, două magazii necesare pentru înmagazinarea uneltelor centrului de închiriat unelte agricole, precum și a produselor agricole achiziționate.**

● **Cu 155 la sută la cartofi și cu 556 la sută la varză și-a depășit planul de achiziții pe luna septembrie Agenția de valorificări a uniunii raionale a cooperativelor de consum din Tg. Săcuesc, Regiunea Autonomă Maghiară.**

● **Pînă la 25 septembrie, Agenția de valorificări a uniunii raionale a cooperativelor de consum Horezu, regiunea Pitești, a achiziționat peste 120 de vagoane de fructe.**

Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

Probleme privind dezvoltarea agriculturii în regiunile Iaşi, Suceava, Bacău şi Bîrlad

Articol întocmit de colectivul agronomic al Academiei R. P. R. — filiala Iaşi

Teoreticienii economişti burghezi susţineau că Romînia este o ţară eminamente agricolă şi predestinată a rămîne ca atare. Pornind de la această idee reacţionară, — menită să justifice politica lor economică îndreptată împotriva maselor muncitoare —, guvernele burghezo-moşiereşti, care s-au succedat la cîrma ţării pînă la eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică, au ţinut ţara într-o stare de înapoiere cruntă.

Rezultatele politicii lor nefaste s-au resimţit mai puternic în Moldova, unde industria era mai slab dezvoltată, iar agricultura era caracterizată prin existenţa marii proprietăţi moştereşti pe care diferitele reforme agrare, efectuate sub presiunea maselor populare, înainte şi după primul război mondial, au lăsat-o nezdruncinată.

La urmările grele ale înapoierii în care a fost lăsată agricultura Moldovei de regimul burghezo-moşieresc, s-au adăugat şi urmările grele ale războiului: terenuri agricole şi vii nelucrate, inventar agricol şi aşa destul de puţin, în parte distrus, numărul animalelor de muncă şi de producţie scăzut.

După eliberarea patriei noastre, oamenii muncii din Moldova, sub conducerea partidului, au început o luptă dîrză pentru ridicarea agriculturii. Reforma agrară şi măsurile luate pentru consolidarea ei au constituit primul pas care a creat condiţia succesului acestei lupte.

O deosebită importanţă în ridicarea agriculturii Moldovei a avut-o Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Urmînd drumul arătat de partid, drumul construirii socialismului la sate, un număr însemnat de ţărani săraci şi mijlocaşi s-au unit pe baza liberului consimţămînt în gospodării agricole colective şi în întovărăşiri agricole.

Datorită măsurilor luate de partid şi de guvern, cu ajutorul frăţesc şi multilateral al Uniunii Sovietice, agricultura regiunilor Iaşi, Suceava, Bacău şi Bîrlad a înregistrat în ultimii ani succese însemnate. Cu toate acestea şi în agricultura Moldovei s-a făcut resimţită rămînerea în urmă faţă de ritmul de dezvoltare a industriei.

În urma măsurilor organizatorice şi economice luate după plenara C.C. al P.M.R din august 1953, care a analizat cauzele acestei rămîneri în urmă şi căile lichidării ei, s-au obţinut o serie de rezultate pozitive.

Dar în regiunile Iaşi, Suceava, Bacău şi Bîrlad nivelul producţiei agricole a rămas încă în urma cerinţelor crescinde de aprovizionare a populaţiei muncitoare cu produse vegetale şi animale şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime agricole.

În acţiunea de lichidare a acestei situaţii, proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constituie un preţios îndreptar.

Ţinînd seama de varietatea condiţiilor naturale ale Moldovei care înlesnesc o dezvoltare multilaterală a producţiei agricole, colectivul agronomic al Academiei R.P.R. filiala Iaşi, Comitetul Geologic, Institutul Geografic, filiala Iaşi, Institutul Agronomic Iaşi, studiază — în lumina obiectivelor fixate în proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii — posibilităţile de creştere a producţiei agricole vegetale şi animale, perspectivele ridicării agriculturii în Moldova.

1. Modul de folosinţă a terenului

Situaţia actuală a modului de folosinţă a terenului arată că acesta se repartizează în regiunile Suceava, Iaşi, Bacău şi Bîrlad în felul următor:

agricol 60 %
păduri şi neagricol 40 %

La rîndul său terenul agricol se repartizează după modul de folosinţă astfel: arabil 66,6%, păşuni 20,4%, fîneţe 10,2% vii 2,4%, livezi 0,4%.

În cadrul celor patru regiuni administrative, această repartizare este foarte variată, fiind determinată în primul rînd de condiţiile naturale locale.

În categoria terenurilor agricole, întinse suprafeţe sînt supuse procesului de degradare. În unele raioane (Negreşti, Vaslui, Bîrlad, etc.), acest fenomen a luat proporţii mari pe suprafeţe importante, aducînd solurile respective sub limita lor de folosinţă economică. În afara terenurilor degradate, există suprafeţe însemnate supuse inundaţiilor periodice (lunca Siretului între Paşcani şi Mărăşeşti, lunca Bahluiului între Belceşti şi Cristeşti, lunca Jijlei între Truşeşti şi Gorban, etc), petece de terenuri sărăturoase şi terenuri mlăştinoase (Vlădeni, Paşcani, Hălăuceşti, Buhăieşti, etc). Faţă de această situaţie, la care se adaugă şi insuficienta cunoaştere a folosirii actuale a terenului, se impune restructurarea modului de folosinţă a terenurilor, în care scop sînt necesare:

a) identificarea şi ridicarea topografică a tuturor terenurilor folosite neraţional în prezent şi în special a terenurilor prinse în procesul de degradare.

b) studii de organizare raţională în perspectivă a teritoriului.

c) aplicarea metodelor cunoscute de combaterea eroziunii (arături pe curba de nivel, terasări, valuri, asolamente de protecţie, plantaţii, etc.).

În regiunea Iaşi pot fi puse în valoare prin desecare şi îndiguire cca. 10.000 ha., în lunca Siretului între Paşcani şi Roman, iar prin regularizarea cursului superior al Bahluiului şi prin lucrările de conservare a solului se poate ridica productivitatea agriculturii pe cca. 50.000 ha. De asemenea, 1000 ha. pot fi puse în valoare prin mărirea numărului deschiderilor în rambleele C.F.R. şi a şoselelor.

2. Sporirea producţiei la culturile de cîmp

În cele patru regiuni administrative, terenul arabil se repartizează procentual pe grupe de culturi astfel:

Felul culturii	%
Cereale	70,70
Leguminoase pentru boabe	1,71
Textile	1,39
Uleioase	9,82
Industriale	2,28
Alimentare	3,63
Grădini de zarzavat	1,82
Medicinale şi diverse	0,45
Culturi de nutreţ perene şi anuale	8,20

Din aceste cifre se constată că cerealele ocupă cea mai întinsă suprafaţă. Dintre acestea predomină porumbul şi grîul, primul cu 50% şi al doilea cu 37% din suprafaţa ocupată cu cereale.

Producţiile medii obţinute pe aceste suprafeţe sînt în general mai scăzute cu cca. 200-300 kg/ha decît producţiile medii obţinute pe ţară. Se constată o superioritate a producţiilor obţinute de sectorul socialist (producţiile medii realizate de gospodăriile agricole colective în ultimii ani au depăşit sectorul individual cu 300—760 kg/ha la grîul de toamnă, cu 300—560 kg/ha la porumb, cu 1.200 kg/ha la cartofi şi cu 4000 kg/ha la sfecla de zahăr).

O altă caracterizare a recoltei obţinute în Moldova o constituie marea ei variaţie determinată de frecvenţa ridicată a anilor secetoşi.

Producţiile scăzute din cele patru regiuni, în special în sectorul individual, se datoresc pe de o parte nerespectării regulilor agrotehnice, pe de altă parte inventarului necorespunzător şi unei insuficiente îndrumări tehnice.

Analizată în lumina proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, situaţia actuală a agriculturii din Moldova impune pe de o parte o serie de măsuri tehnico-organizatorice imediat aplicabile, iar pe de altă parte, efectuarea unor cercetări ale căror rezultate pot contribui, în viitor, la o simţitoare sporire a producţiei agricole.

Printre măsurile tehnico-organizatorice imediate se impune în primul rînd aplicarea strictă a regulilor agrotehnice, ţinînd seama de condiţiile naturale locale din fiecare regiune.

La sporirea producţiei agricole poate contribui în mod substanţial repartizarea raţională a culturilor în funcţie de cerinţele lor biologice. Analizînd modul actual de repartizare a culturilor agricole, constatăm că în multe cazuri nu se respectă acest principiu. În consecinţă, se impune modificarea raionării actuale a unor culturi cum sînt: cartoful, sfecla de zahăr, porumbul, inul, floarea-soarelui, etc.

Cultura cartofului, de pildă, va trebui răspîndită mai omogen pe raioane, pentru a asigura populaţiei fiecărui raion necesarul de consum şi sămînţă şi concentrată în special în jurul centrelor populate.

În ceea ce priveşte sfecla de zahăr, ea trebui extinsă cultivarea ei în raioanele favorabile (Roman, Paşcani, Tg. Frumos, Hîrlău, Iaşi, Negreşti, etc.), concentrîndu-se în jurul căilor de comunicaţie.

Cultura porumbului, aşa cum arată proiectul de Directive, va trebui înlocuită în raioanele de munte (Vrancea, Moineşti, Piatra Neamţ) şi extinsă în raioanele de cîmpie.

Organizarea teritoriului gospodăriilor agricole de stat şi colective începută în anul 1953 în unele unităţi (gospodăriile agricole de stat Albeşti, Secuieni, Bereşti, gospodăria colectivă Tungujei-Iaşi, etc.) trebuie extinsă şi grăbită pentru a se putea trece în următorii 2-3 ani la introducerea treptată a asolamentelor raţionale.

O măsură principală în sporirea producţiei agricole o constituie aplicarea unui sistem îmbunătăţit de lucrare a pămînturilor. Insuficienţa precipitaţiilor şi starea avansată de îmburuienire a solurilor impun executarea obligatorie a lucrărilor de dezmiriştire şi arături adînci. Efectuarea acestor lucrări are ca rezultat în toate regiunile o sporire a producţiei cu cel puţin 20-30%.

Trebuie extins sistemul de însămînţare în rînduri încrucişate şi în rînduri dese a culturilor care nu se prăşesc şi însămînţarea în cuiburi aşezate în pătrat a culturilor prăşitoare, iar epocile de însămînţare, stabilite experimental pentru fiecare plantă şi regiune în parte, trebuie respectate. O aplicare largă, mai cu seamă în raioanele secetoase, va trebui să aibă plantarea de vară a cartofilor care constituie singura cale de producere a materialului sădilor de cartofi.

O importantă metodă care trebuie generalizată este şi polenizarea artificială suplimentară care aşa cum s-a experimentat în regiunea Iaşi a sporit producţia la floarea-soarelui şi porumb cu 13% şi la cînepă cu 14%.

O altă măsură importantă de sporire a producţiei o constituie aplicarea îngrăşămintelor, atît a celor organice cît şi a celor minerale, folosite diferenţiat în funcţie de zonele climato-pedologice.

Trebuie lărgită folosirea îngrăşămintelor pe faze de vegetaţie la grîu, sfeclă, cartofi şi porumb, folosirea cenuşei la cartofi, sfeclă şi floarea-soarelui.

Dezvoltarea irigaţiei este o măsură importantă pentru mărirea producţiei. Actualmente se irigă numai 3% din suprafaţa posibilă a fi irigată şi considerăm că e posibilă mărirea acestei suprafeţe în următorii 2-3 ani pînă la 5-6% în special în lunca Prutului şi a Siretului. Este necesară luarea de măsuri pentru folosirea în irigaţii a apelor uzate ale oraşelor Iaşi, Bîrlad, Tecuci, etc.

Obţinerea de recolte mari şi de calitate bună depinde atît de măsurile agro-fito-tehnice, cît şi de însuşirile naturale ale soiului întrebuinţat, precum şi de calitatea seminţelor. Fiecare regiune naturală trebuie să-şi aibă soiurile ei adaptate la condiţiile locale. Pe baza rezultatelor experimentale au fost raionate, pe zone naturale, soiuri noi, superioare, de plante. Buna comportare în culturile comparative a soiurilor create de staţiunea experimentală agricolă Tg. Frumos, impune înlocuirea neîntîrziată a soiurilor şi a populaţiilor depăşite. Astfel, grîul de toamnă T. F. 16 a depăşit în nordul Moldovei vechiul sol A. 15 cu 19%, iar grîul de toamnă Cenad 117 s-a arătat a fi mai bun în dreapta Siretului. Ovăzul T. F. 9 a învins soiul Cenad 88, iar floarea-soarelui sovietică Jdanov 8281 s-a arătat de asemenea superioară altor soiuri. La porumb, sămînţa hibridă între soiurile Galben timpuriu şi Portocaliu a arătat un spor de 13% faţă de soiul raionat Portocaliu de Tg. Frumos.

Examinînd însă situaţia extinderii acestor soiuri raionate, se constată că trecerea lor în cultura mare se desfăşoară lent, deoarece sistemul de producere de sămînţă ameliorată este insuficient dezvoltat. De exemplu, la grîul de toamnă în regiunea Iaşi, soiurile raionate T. F. 16 şi A. 15 n-au ocupat în 1954 decît 4,5% din suprafaţa cultivată pentru grîul de toamnă. Cu alte cuvinte, pe 95,5% din suprafaţă nu se aplică acest mijloc capabil a mări producţia cu 10—18%.

Dacă staţiunile experimentale agricole Tg. Frumos şi Suceava au ajuns să producă sămînţă elită de calitate superioară în cantităţi destul de însemnate, în schimb gospodăriile raionale producătoare de seminţe se dezvoltă încă nesatisfăcător. În primul rînd, ele sînt insuficiente ca număr şi suprafaţă. Astfel, în 9 raioane ale regiunii Iaşi nu sînt decît 2 asemenea gospodării, a căror producţie de seminţe la grîu de toamnă în anul 1954 n-a acoperit decît 30% din cantitatea necesară pentru loturile semincere ale regiunii.

Foarte încet se dezvoltă încă producerea cartofilor de sămînţă. Necesarul de cartofi de sămînţă al regiunii Iaşi, de cca. 22.200 tone nu este acoperit în întregime, nici cantitativ, nici calitativ.

În anul 1954 s-a început producerea de sămînţă hibridă la porumb în cultura mare. Parcelele de hibridare au ocupat în regiunea Iaşi 158 ha. în gospodăriile agricole de stat, Institutul Agronomic Iaşi, I.C.A.R., şcoli medii. Se impune extinderea acestei acţiuni în 1955-56. Pentru acoperirea nevoilor de seminţe selecţionate trebuie create noi gospodării raionale, situate în fiecare zonă naturală, dotate cu o bază tehnică suficientă şi cu personal cu calificare superioară. O atenţie deosebită trebuie acordată funcţionării loturilor semincere în unităţile agricole socialiste.

În afară de măsurile care pot fi aplicate imediat pentru sporirea producţiei la culturile de cîmp, se impune studierea unor importante probleme care pînă în prezent au fost insuficient cercetate sau neabordate.

Astfel trebuie continuată cercetarea cadrului natural în toate raioanele, a condiţiilor social-economice, a agrotehnicii diferenţiale şi a folosirii îngrăşămintelor în toate zonele naturale.

Trebuie intensificate studiile privind măsurile de conservare a solului, dezvoltare a irigaţiilor şi ameliorare a terenurilor sărăturoase şi mlăştinoase. De asemenea, trebuie întreprinse lucrări de crearea de soiuri noi de cartofi pentru zonele secetoase, de grîu şi orz de toamnă rezistente la ger, secetă, rugină, cădere, de porumb timpuriu pentru dealurile precarpatice, soia mai timpurie, etc.

În domeniul mecanizării trebuie studiate noi tipuri de maşini, potrivite pentru lucrările pe curbele de nivel.

Sistemul de lucrare a solului preconizat de omul de ştiinţă sovietic, colhoznicul T. Maltev, constituie un mijloc important pentru ridicarea fertilităţii solului şi pentru sporirea recoltelor. Acest sistem, aşa cum arată autorul lui, trebuie studiat şi aplicat în mod diferenţiat în toate condiţiile naturale. Începuturile făcute în toamna aceasta de către filiala Iaşi a Academiei R.P.R., Institutul Agronomic Iaşi, staţiunile I.C.A.R. şi cîteva gospodării agricole de stat, vor trebui extinse în anul următor în mai multe raioane.

3. Sporirea producţiei în cultura legumelor

Ţinînd seama de condiţiile naturale şi economice ale celor 4 regiuni administrative care sînt prielnice culturilor de legume se impun o serie de măsuri care au de scop sporirea producţiei la hectar.

Producţia de legume în imediată apropiere a centrelor de consum înlesneşte rezolvarea problemei aprovizionării, evitînd transporturile pe distanţe lungi şi pierderile legate de acestea, aprovizionarea putînd satisface cerinţele consumului. Organizarea şi extinderea zonelor legumicole în jurul oraşelor Iaşi, Roman, Paşcani, Bacău au dat în această privinţă rezultate promiţătoare. Plasarea zonelor legumicole în imediata apropiere a centrelor de consum creează posibilităţi folosirii raţionale a gunoaielor şi resturilor organice, din aceste centre. Ele pot fi folosite pentru încălzirea răsadniţelor şi îngrăşarea culturilor de legume.

Regiunile nordice ale Moldovei, Suceava şi Iaşi, trebuie în primul rînd înzestrate cu sere şi geamuri de răsadniţe necesare atît pentru cultura de răsaduri timpurii, cît şi pentru cultura forţată de legume.

Producţia de legume poate fi sporită mult prin îmbunătăţirea agrotehnicii. În această privinţă, recoltele obţinute de către staţiunea I.C.A.R. Tg. Frumos sînt o mărturie sigură. Staţiunea Tg. Frumos a obţinut recolte de peste 70.000 kg roşii la ha. şi peste 40.000 kg ardei graşi la ha. folosind tot complexul de măsuri agrotehnice: cultura răsadurilor în ghivece nutritive, irigaţii, îngrăşarea raţională de bază cu îngrăşăminte organice, repetate îngrăşări faziale, asolament cu ierburi perene, sămînţa selecţionată şi adaptată condiţiilor locale.

Această agrotehnică înaintată, verificată în condiţiile Moldovei, se poate aplica cu succes în gospodăriile agricole colective, care dispun de braţe suficiente de muncă şi mai ales în acele gospodării agricole colective care sînt aşezate în apropierea centrelor de consum.

Extinderea şi întărirea sectorului legumicol în gospodăriile agricole de stat şi mai ales în cele apropiate de oraşe întîmpină greutăţi datorită lipsei şi fluctuaţiei mîinii de lucru. De aceea mecanizarea muncilor, şi în special a celor de întreţinere trebuie extinsă pînă la 70-80% prin înzestrarea unităţilor cu unelte şi tractoare corespunzătoare.

O contribuţie importantă la sporirea producţiei, în afară de agrotehnica înaintată, o poate da şi folosirea de sămînţă selecţionată adaptată la condiţii locale naturale. Soiurile de legume existente trebuie raionate în raport cu condiţiile naturale din cele 4 regiuni administrative. Gospodăriile agricole de stat Hălăuceşti şi Secuieni care au sarcina de producere a seminţelor de legume pot să satisfacă nevoile de seminţe ale celor 4 regiuni numai la unele specii. Pentru a satisface complet nevoia de sămînţă, sortimentul de semînceri de legume trebuie completat.

În afară de soiurile existente trebuie create soiuri noi de legume, mai productive şi mai valoroase.

4. În Moldova se pot produce struguri, fructe mai multe şi de mai bună calitate

Cele două ramuri importante ale agriculturii, pomicultura şi viticultura, prezintă o importanţă specială pentru economia Moldovei, deoarece ele găsesc aici condiţii favorabile.

În sectorul pomicol se impun o serie de măsuri mai importante cu aplicare imediată, care vor duce la sporirea recoltelor.

Aplicarea unei tehnici pomicole raţionale în ceea ce priveşte lucrarea solului, utilizarea îngrăşămintelor, aplicarea tăierilor, combaterea brumelor tîrzii de primăvară, a efectului gerurilor mari şi paraziţilor, respectarea deci a tuturor regulilor minime agrotehnice pomicole poate determina o mărire simţitoare a producţiei.

Prin reducerea sortimentului actual, la un număr restrîns de soiuri — din cele care reuşesc mai bine în fiecare regiune pomicolă — se poate asigura obţinerea unei producţii de înaltă calitate.

Condiţiile naturale permit extinderea suprafeţelor cu pomi pînă la 3 la sută din totalul agricol. Ţinînd seama de numărul de pomi existenţi, pentru atingerea acestei suprafeţe este nevoie de aproximativ 10 milioane pomi ce urmează a fi produşi de pepiniere. Pentru obţinerea lor este necesar o suprafaţă de 124 de ha pepiniere de puieţi şi de 620 ha. pepiniere de pomi.

La intrarea pe rod a plantaţiilor (aproximativ 1970) producţia totală de fructe din Moldova va fi de aproape 28.000 vagoane şi va putea satisface în întregime consumul local rămînînd şi o rezervă de fructe pentru industria alimentară şi pentru export.

În vederea sporirii producţiei viticole în regiunile Iaşi, Bacău, Bîrlad şi Suceava se impune ca în viile existente compuse din soiuri foarte numeroase, cu multe goluri, cu producţii scăzute şi în parte nepotrivite condiţiilor naturale, să se ia măsuri pentru obţinerea unor producţii maxime, în 2-3 ani. Agrotehnica cea mai înaintată, popularizarea şi aplicarea pe o scară cît mai largă a realizărilor fruntaşilor în producţia viticolă, precum şi mecanizarea cît mai largă a lucrărilor în vie, asigurarea la timp cu materiale necesare (araci, tei, sulfat de cupru, var, sulf, etc.), calificarea cadrelor existente, recrutarea din timp a mîinii de lucru şi crearea condiţiilor şi mai bune de muncă şi viaţă pentru muncitori vor da sporuri de recolte mari de struguri în viile existente.

Strugurii din soiuri superioare trebuie prelucraţi în uzine moderne de vinificaţie. Una din acestea va trebui înfiinţată în regiunea Bacău. Strugurii din viile producătorilor direcţi, care reprezintă cantităţi importante, vor fi utilizaţi pentru prepararea mustului concentrat, distilare sau chiar utilizaţi în industria marmeladelor, magiunurilor, gemurilor şi sucurilor concentrate de fructe.

Delimitarea exactă a zonelor în cele 4 regiuni de către specialişti din institutele de cercetări, învăţămînt şi producţie precum şi identificarea stării şi clasarea lor din punct de vedere al rentabilităţii, trebuie făcute neîntîrziat, pentru a servi drept bază de planificare în vederea înlocuirii plantaţiilor vechi cu altele noi, în vederea completării de goluri şi în general a tuturor măsurilor legate de sporirea producţiei de struguri. Înfiinţarea de plantaţii pe suprafeţe noi se va face în urma studiilor din fiecare zonă naturală în parte şi delimitării suprafeţelor potrivite pentru o cultură reuşită a viţei de vie.

Materialul săditor necesar pentru completarea golurilor şi pentru plantaţiile noi nu poate fi asigurat de cele 2 pepiniere viticole existente Nicoreşti (Ţiganeşti) şi Petreşti (Floreşti) care în prezent nu satisfac nici cerinţele regiunii Bîrlad. Se impune de aceea extinderea pepinierelor de viţă pentru refacerea podgoriilor Cotnari, Bucium, Tomeşti, Huşi, Uricani.

5. Creşterea animalelor

Datorită faptului că stăpînirea burghezo-moşierească nu a luat măsuri eficace pentru ridicarea creşterii animalelor, sau a luat uneori măsuri greşite, şeptelul s-a micşorat, iar calitatea animalelor a scăzut.

Regimul nostru de democraţie populară a dus de la început o puternică acţiune de ridicare a agriculturii şi în cadrul acesteia a ramurii zootehnice. Aceasta a făcut ca la principalele specii de animale, şeptelul pe ţară să se refacă, atingînd la unele specii şeptelul dinainte de război.

În regiunile noastre şeptelul s-a refăcut după război. Comparînd însă efectivul animal actual cu cel din 1951, se constată o uşoară scădere a lui în regiunea Iaşi, mai ales la taurine şi cabaline, în celelalte regiuni el fiind în uşoară creştere sau staţionar la unele specii. La taurine se constată că procentul vacilor de lapte este mult prea mic faţă de efectiv ceea ce împiedică sporirea efectivului şi a producţiei de lapte.

Deşi productivitatea animalelor a crescut mai ales în sectorul de stat, ea este nesatisfăcătoare în sectorul individual. Astfel, în regiunile Iaşi şi Bîrlad, producţia de lapte în sectorul individual este de 500—800 litri anual de fiecare vacă în lactaţie, iar randamentul la tăiere este scăzut. În regiunile Bacău şi Suceava producţia este ceva mai ridicată, deşi în unele raioane ca Buhuşi şi Bacău unde 70—90% din vaci sînt folosite la jug, producţia de lapte este de asemenea scăzută.

La ovine, unde 80 la sută din şeptel este reprezentat prin oi de rasă turcană, greutatea corporală este de 25—30 kg., producţia de lînă de 1,5—2 kg. de animal.

Porcinele, reprezentate în proporţie de 95 la sută metişi cu marele alb, ating la un an greutatea vie de 100—120 kg., şi au un randament la tăiere de cca 80 la sută.

În concluzie, deşi s-au obţinut rezultate importante în creşterea animalelor, ritmul de dezvoltare este prea încet, atît sub aspectul creşterii şeptelului cît şi sub aspectul productivităţii lui în carne, lapte, ouă, muncă, etc.

Analizînd cauzele ce determină această situaţie, se constată următoarele:

Una din principalele cauze este lipsa unei baze furajere care să acopere necesarul de furaje pentru efectivele în creştere.

Păşunile cu productivitatea lor actuală nu acoperă în aceste regiuni decît 65 la sută din necesar. Suculentele şi concentratele, cultivate pe scară redusă şi culturile de nutreţ — care reprezintă 8,2 la sută din totalul arabilului — nu pot satisface nevoile de furaje ale efectivului actual şi cu atît mai mult ale efectivelor de perspectivă, cu o productivitate ridicată.

Cifra de plan pentru cultura plantelor furajere nu a fost adesea îndeplinită. La acestea se adaugă şi faptul că păşunile şi fînele sînt folosite neraţional, neglijîndu-se ameliorarea lor şi recoltarea la timp şi în bune condiţiuni a furajelor.

Acelaşi efect îl au şi alte lipsuri, ca îngrijirea şi întreţinerea nesatisfăcătoare a animalelor, atît din lipsa de cunoştinţe a crescătorilor cît şi din lipsa cadrelor cu calificare de masă în problemele creşterii animalelor şi a cadrelor cu calificare medie şi superioare care să îndrume pe crescători. Lipsa adăposturilor (90 la sută în sectorul individual în regiunile Iaşi şi Bîrlad), cum şi faptul că cele existente sînt necorespunzătoare, în mare parte, scad productivitatea animalelor.

Un mare neajuns l-a constituit politica greşită dusă în trecutul nu prea îndepărtat, cînd din dorinţa unei grabnice ameliorări a animalelor şi fără a se face studii prealabile s-au introdus în stepele Moldovei reproducători de rasă Simmenthal, Schwitz şi Pinzgau, obţinîndu-se metişi slabi şi puţin productivi ce nu s-au adaptat condiţiilor locale de mediu. În urma rezultatelor negative obţinute, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a revenit la creşterea rasei Sura de stepă în toate regiunile secetoase ale Moldovei.

O altă cauză a actualei stări de lucru — ce continuă încă — o constituie şi faptul că în Moldova acţiunea ştiinţifică pe plan zootehnic a fost extrem de redusă. În afară de staţiunea I.C.Z. Popăuţi în Moldova nu au existat instituţii zootehnice cu caracter ştiinţifico-experimental. Academia R.P.R. prin filiala Iaşi a iniţiat organizarea unui colectiv de zootehnie, care abia acum a luat fiinţă.

Pentru condiţiile Moldovei, principalele măsuri ce trebuie imediat luate sînt următoarele:

Organizarea unei puternice baze furajere, care să satisfacă necesităţile efectivelor existente şi de perspectivă. Pentru aceasta, este necesară armonizarea raportului între suprafeţele cultivate cu cereale şi plante furajere, acestea din urmă trebuind să reprezinte pentru început minimum 13 la sută din terenul arabil. Este necesară de asemenea ameliorarea păşunilor şi fînelor naturale existente, prin întreţinere, îngrăşare şi lucrări tehnico-culturale în scopul îmbunătăţirii compoziţiei floristice, prin recoltarea, conservarea şi folosirea raţională a fînurilor, cum şi prin introducerea obligatorie a păşunatului pe parcele. Se impune crearea de pajişti noi în cadrul asolamentului furajer, prin ele obţinîndu-se recolte de 2—3 ori mai mari ca pe pajiştile naturale.

În acest scop e necesară identificarea şi intensificarea culturii semincerilor de ierburi perene după exemplul gospodăriilor de stat Secueni-Roman şi Şerbeşti-Neamţ. Pentru regiunea Iaşi de pildă, aceste suprafeţe trebuie să atingă 1800 ha.

Pentru întreaga depresiune a Jijiei, colinele Bîrladului, Tutovei şi Covurluiului, obţinerea de recolte superioare se poate face prin introducerea de plante noi, ca pepenele verde furajer, sorgul zaharat, meiul african, ciumiza şi iarba de Sudan, care pe lîngă calitatea şi cantitatea producţiei, sînt şi rezistente la secetă. Trebuie extinsă cu 100 la sută faţă de suprafaţa actuală, cultura rădăcinoaselor şi a tuberculiferelor, în special pentru regiunile Iaşi şi Bîrlad, utilizîndu-se peste tot semănatul plantelor de nutreţ în mirişte.

Pentru obţinerea de furaje cu valoare nutritivă ridicată şi uşor digestibilă, este necesară extinderea metodelor de preparare a furajelor şi folosirea furajului murat. Pentru regiunea Iaşi trebuie să se producă numai pentru hrana vacilor minimum 300.000 tone furaj iar pentru regiunea Bîrlad un minim de 200.000 tone.

De o deosebită importanţă pentru creşterea animalelor este punerea în valoare a suprafeţelor de teren neproductiv, care amenajate pentru păşunat ar putea asigura hrana a cca 100.000 de animale mari numai pentru regiunile Iaşi, Bîrlad şi Suceava. Valorificarea deşeurilor de la unele întreprinderi, de asemenea ar asigura hrana a mii de animale. E suficient să arătăm în această privinţă că valoarea subproduselor rezultate anual din sacrificările de animale din abatorul Iaşi, care se pierd neutilizate, pot substitui cantitatea de 2000 tone de cereale, adică producţia de pe 2000 ha teren; aceasta echivalează cu o producţie de 35—40 vagoane carne anual.

Prin rezolvarea bazei furajere se creează principalele premize pentru ridicarea numerică a şeptelului. Paralel cu satisfacerea balanţei furajere, trebuie rezolvate şi alte probleme, printre care foarte importantă este **asigurarea numărului suficient de reproducători de valoare** şi folosirea lor raţională. În acest scop, este necesară înfiinţarea de staţiuni de montă în fiecare sat în locul unei singure staţiuni la centrul comunei, adesea prea departe de satele ce o compun.

Tot în scopul ridicării numerice a şeptelului este necesară pentru toate speciile oprirea de la sacrificare a tineretului femel adult şi a tineretului mascul apt pentru reproducţie, cum şi luarea de măsuri administrative pentru a se opri tăierile clandestine. Pentru consum, prin condiţionarea animalelor înainte de tăiere, se pot obţine cantităţi mari de carne, sacrificîndu-se un număr mult mai mic de animale.

În acţiunea planificată de ridicare a şeptelului, trebuie să se dea o deosebită atenţie **îmbunătăţirii structurii efectivului de taurine**, vacile trebuind să ajungă pînă la 60 la sută din efectiv.

Paralel cu celelalte acţiuni, trebuie dusă **o susţinută campanie sanitar-veterinară** mai ales preventivă şi pentru combaterea maladiilor infecto-contagioase, a maladiilor tineretului şi a parazitozelor clinice şi subclinice, care pe lîngă un procent mare de pierderi prin mortalitate, scad productivitatea animală. Este necesară înfiinţarea de spitale, dispensare, laboratoare, depozite de aprovizionare cu material veterinar, organizarea de noi circumscripţii zoo-veterinare şi încadrarea lor cu personalul tehnic necesar.

Pentru combaterea tuberculozei şi brucelozei este nevoie a se înfiinţa centre de izolare. Pentru taurinele bolnave de tuberculoză din regiunea Iaşi, se propune înfiinţarea unui centru la Podul Iloaiei, iar pentru bruceloză se propune reorganizarea centrului interregional de la Dîngeni, regiunea Suceava.

Măsuri de lungă durată: Acţiunea de ridicare numerică a şeptelului trebuie dusă paralel cu acţiunea de ameliorare a raselor de animale şi mărirea productivităţii lor. În această direcţie trebuie dusă o muncă perseverentă, de durată, muncă ce implică luarea în studiu şi rezolvarea ştiinţifică a unei întregi serii de probleme.

Pentru ameliorarea raselor este necesar a se înfiinţa ferme de elită, care să producă şi să livreze celorlalte unităţi reproducători de valoare. Pentru taurinele din rasa Sura de stepă, unităţile indicate sînt gospodăriile de stat Laza-Vaslui, Cristeşti-Bucium, Iaşi, pe lîngă staţiunea experimentală Popăuţi a I.C.Z.-ului. Pentru creşterea tineretului cabalin de la unităţile statului pînă la vîrsta adultă, este indicată secţia Flămînzi a gospodăriei de stat Cotnari şi gospodăria de stat Dobrovăţ. Paralel cu aceasta, e necesar ca la toate gospodăriile de stat cu ferme de vaci să se organizeze creşterea tineretului taurin, asigurîndu-se toate condiţiile pentru acest lucru.

Pentru ameliorarea raselor de animale se impune de la început raionarea hotărîtă a raselor şi a speciilor de animale.

Astfel, pentru taurine, în raioanele din nord-vestul Moldovei, jumătatea vestică din raioanele Dorohoi şi Botoşani precum şi jumătatea vestică din raionul Fălticeni, se va continua cu simmentalizarea, odată cu acţiunea de ameliorare a mediului; în restul raioanelor din regiunea Suceava, se va continua cu introducerea rasei Pinzgau. În raioanele deluroase şi muntoase din dreapta Siretului, deci în toată regiunea Bacău şi jumătatea vestică a regiunii Bîrlad, se va continua cu introducerea rasei Schwitz, iar în raioanele de stepă ale Moldovei, regiunea Iaşi şi regiunea estică a regiunilor Bîrlad şi Suceava, să se crească ameliorîndu-se vaca Sura de stepă.

Pentru ovine pe lîngă acţiunea de karakulizare dusă în partea estică a regiunilor Iaşi şi Suceava, karakulizarea industrială dusă în restul regiunii Iaşi, partea deluroasă a regiunilor Bacău şi Suceava, precum şi partea nordică a regiunii Bîrlad, se va continua cu ţigaizarea, în partea sud-estică a regiunii Bîrlad, extinzîndu-se totodată nucleele de ţurcană brumărie din raioanele Botoşani, Dorohoi, Tg. Neamţ şi Paşcani.

În munca de ameliorare a raselor trebuie extinsă de asemenea practica însămînţărilor artificiale la ovine, taurine şi cabaline. Munca practică de ameliorare şi creare de noi rase mai productive, trebuie îmbinată cu studiile pentru elaborarea şi aplicarea metodelor avansate de hrănire a animalelor în raport cu producţia lor — în scopul scăderii preţului de cost al produselor, — cu studiile pentru găsirea celor mai economice mijloace de îngrăşare a animalelor, folosind reziduile provenite din agricultură, cu studii asupra valorii nutritive a diverselor plante, a digestibilităţii lor, a metodelor de preparare şi conservare a furajelor. Trebuie de asemenea făcute studii asupra depistărilor, profilaxiei şi combaterii maladiilor infecto-contagioase mai puţin cunoscute, pentru combaterea sterilităţii şi a diverselor paraziţoze care scad productivitatea animală.

6. Dezvoltarea activităţii de cercetare ştiinţifică

În aducerea la îndeplinire a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., pentru ridicarea agriculturii din Moldova pe o treaptă superioară şi în rezolvarea unor probleme de perspectivă, un rol însemnat revine colectivului agronomic de la filiala Iaşi a Academiei R.P.R. Acest colectiv va trebui însă lărgit cu cadre de diferite specializări şi ajutat de colectivele de geografie, geologie, faună, floră, chimie, etc. În afară de acestea, este necesar ca să se înfiinţeze o bază experimentală pentru colectivul agronomic, pentru Institutul Agronomic Iaşi, staţiuni experimentale noi şi puncte de sprijin pentru cercetări ştiinţifice în unităţile socialiste din agricultură.

Pentru cultura plantelor de cîmp, staţiunile existente vor trebui întărite prin extinderea suprafeţelor şi înzestrarea lor corespunzătoare. De asemenea vor trebui înfiinţate noi staţiuni şi puncte de sprijin în bazinul Siretului, pe podzolurile din nordul Moldovei şi în cîmpia din sudul Moldovei.

Pentru cultura legumelor trebuie organizat un punct de sprijin la gospodăria de stat Secuieni şi altul în lunca Prutului.

Pentru problemele de viticultură să se dezvolte staţiunea viticolă Odobeşti, cu puncte de sprijin la Panciu, Nicoreşti, Coteşti şi Iveşti şi să se înfiinţeze o nouă staţiune în Podgoria Bucium cu puncte de sprijin la Cotnari şi Huşi.

Pentru probleme pomicole să se reînfiinţeze staţiunea de la Fălticeni cu punct de sprijin la Truşeşti şi să se înfiinţeze o nouă staţiune la Iaşi cu puncte de sprijin la Strunga şi Perleni.

Pentru cercetări în domeniul zootehniei este necesară înfiinţarea Institutului pentru baza furajeră, care să aibă două staţiuni în Moldova, la Bacău şi Iaşi.

De asemenea, să se înfiinţeze o staţiune de cercetări veterinare la Iaşi, pendinte de Institut

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Deschiderea festivă a Decadei cîntecului şi dansului sovietic

Vineri seara, în sala Teatrului C.C.S., a avut loc deschiderea festivă a „Decadei cîntecului şi dansului sovietic", din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

La festivitate au asistat reprezentanţi ai Ministerului Culturii, ai A.R.L.U.S.-ului, ai Ministerului Învăţămîntului şi ai Uniunii Compozitorilor din R.P.R., oameni ai artei şi culturii şi un numeros public.

Au luat parte membri ai delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice.

A luat cuvîntul compozitorul Ion Chirescu, maestru emerit al artei din R.P.R.

Decada cîntecului şi dansului sovietic pe care o deschidem astăzi — a spus vorbitorul — este o nouă manifestare a dragostei şi admiraţiei pe care poporul nostru o poartă artei marelui popor sovietic.

Dezvoltînd creator tradiţiile străluclte ale artei popoarelor din U.R.S.S., arta sovietică este astăzi arta cea mai înaintată din lume.

Pentru oamenii muncii din ţara noastră, pentru iubitorii de muzică şi coregrafie, decada cîntecului şi dansului este un nou prilej de a cunoaşte bogatul tezaur de artă ce cuprinde cîntecul şi dansul sovietic.

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat apoi un program artistic. (Agerpres)

★ ★

CRAIOVA. — În cadrul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice, a avut loc vineri după amiază în aula Institutului Agronomic din Craiova deschiderea festivă a Decadei cîntecului şi dansului sovietic. Cu acest prilej, prof. Ion Alexandrescu, directorul Ansamblului de stat „Nicolae Bălcescu" din localitate, a vorbit despre „Importanţa cîntecului şi dansului sovietic ca mijloc de educare a maselor".

Vizitele oaspeţilor sovietici

Vineri, S. F. Bondarciuk, artist al poporului din U.R.S.S., membru al delegaţiei sovietice care se află în ţara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, continuîndu-şi vizita în oraşul Tg. Mureş, a avut o consfătuire cu membrii colectivului Teatrului Secuiesc de Stat, în sala de oglinzi a Palatului cultural din Tg. Mureş.

Consfătuirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

★

Continuîndu-şi vizitele pe care le fac în regiunea Stalin, K. M. Loşcionova, mulgătoare fruntaşă din colhozul „Stalin", regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste şi R. S. Emţova, secretara delegaţiei sovietice, care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, au fost vineri dimineaţa, oaspeţii gospodăriei agricole de stat Stupini.

Oaspeţii sovietici s-au întreţinut îndelung cu muncitorii gospodăriei.

★

M. A. Kveselava, preşedintele Consiliului de conducere al Asociaţiei gruzine pentru relaţiile culturale cu străinătatea, membru al delegaţiei sovietice care se află în ţară cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a vizitat vineri dimineaţa Institutul pedagogic de limba şi literatura rusă „Maxim Gorki".

Oaspetele sovietic a fost întîmpinat de conducătorii Institutului, profesori şi studenţi.

M. A. Kveselava a asistat la o oră de seminar, dînd îndrumări preţioase asupra metodicii predării limbii şi literaturii ruse.

★

În cursul dimineţii de joi, M. Z. Ianciuk, ziaristă, redactor şef adjunct al revistei „Femeia sovietică", membră a delegaţiei sovietice care se află în ţara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a vizitat fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

Oaspetele sovietic a fost întîmpinat de conducătorii întreprinderii, precum şi de un grup de tehnicieni şi muncitori fruntaşi în întrecerea socialistă. (Agerpres)

Concerte şi spectacole muzicale

În cadrul manifestărilor cultural-artistice prilejuite de sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, vor avea loc în întreaga ţară o serie de concerte şi spectacole muzicale închinate acestui eveniment intrat în tradiţia poporului nostru.

Orchestra şi corul Filarmonicii de Stat din Bucureşti, sub conducerea dirijorului Mircea Basarab, vor prezenta în Capitală, în zilele de 16 şi 17 octombrie, două concerte alcătuite din Simfonia I-a în sol minor de Kalinikov, aria lui Igor din opera „Cneazul Igor" de Borodin, solist Mihail Arnăutu, artist emerit al R.P.R., poemul simfonic „În stepele Asiei centrale" şi „Dansurile polovţiene" din opera „Cneazul Igor".

Compozitorul Reinhold Glier, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, membru al delegaţiei sovietice care ne vizitează ţara în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, va dirija în zilele de 23 şi 24 octombrie, concertele orchestrei Filarmonicii de Stat din Bucureşti. Cu acest prilej vor fi interpretate o parte din lucrările muzicale ale cunoscutului compozitor sovietic printre care „Simfonia a II-a", uvertura la opera „Sahsenem", „Concertul pentru harpă şi orchestră", solistă Liana Pasquali, „Vals de concert opus 90", „Imn marelui oraş" din baletul „Călăreţul de aramă".

Pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. vor fi prezentate între 19 şi 29 octombrie, operele „Rusalka" de Dargomîjski, „Dama de pică" de Ceaikovski, baletul „Macul roşu" de Glier, precum şi premiera baletului „Călăreţul de aramă" de Glier.

În aceeaşi perioadă colectivul Teatrului de Stat de Operetă din Bucureşti va da spectacole cu operetele „Ana Lugojana" de Filaret Barbu, „Akulina", de Kovner, „Culegătorii de stele" de Florin Comişel, „N-a fost nuntă mai frumoasă" de N. Chirculescu şi va prezenta în premieră opereta „Lăsaţi-mă să cînt" de Gherase Dendrino.

Numeroase şi variate concerte vor fi prezentate şi într-o serie de oraşe din ţară. Cu acest prilej orchestrele filarmonice de stat din Timişoara, Oraşul Stalin, Sibiu, Oradea, Satu Mare, Arad, Craiova, Iaşi, precum şi orchestrele simfonice din Ploeşti şi Botoşani vor prezenta programe de muzică simfonică rusă, sovietică, romînească şi clasică universală. (Agerpres)

Muncitori şi tehnicieni care au studiat în U.R.S.S., despre ajutorul primit din partea tehnicii sovietice

În întreprinderile noastre lucrează un mare număr de ingineri şi tehnicieni care au studiat şi s-au specializat în Uniunea Sovietică. Ei au venit de acolo nu numai cu o pregătire profesională temeinică, dar şi cu un stil de muncă nou. În fabrici şi uzine, ei constituie un element mobilizator în aplicarea metodelor înaintate sovietice, în dezvoltarea iniţiativei creatoare a celorlalţi muncitori şi tehnicieni, care văd în acest fel superioritatea ştiinţei şi tehnicii sovietice, ajutorul puternic pe care ni-l dă marea Ţară a Socialismului.

La uzinele „23 August", ingineri ca Lazăr Cornel, Ion Iosefide, Teodor Has, Luis Rubel şi alţii, au învăţat în institutele sovietice, au făcut practică în fabricile şi uzinele din U.R.S.S.

„Am urmat cursurile Institutului Politehnic din Sverdlovsk — ne spune inginerul Ion Iosefide, şef adjunct al sectorului mecanic al uzinelor — pe care le-am absolvit în 1953. Am putut să-mi dau seama numaidecît de pregătirea temeinică pe care am căpătat-o acolo, prin uşurinţa cu care, atît eu cît şi tovarăşii mei veniţi din U.R.S.S., ne-am familiarizat cu uzina, cu diversele probleme tehnice pe care le avem de rezolvat. Cunoaşterea tehnicii sovietice, a maşinilor sovietice perfecţionate, posibilitatea de a consulta în original literatura tehnică sovietică, ne-au ajutat mult, ne-au dat putinţa să privim problemele cu claritate.

Am învăţat îndeosebi că muncitorii şi tehnicienii sovietici nu se mulţumesc niciodată să execute o operaţie, cît de mică, în mod mecanic, după procedeele uzitate. Ori de cîte ori au posibilitatea, ei inovează, îşi creează singuri cuţite de forme potrivite fiecărei operaţii, pentru a o executa mai uşor, mai repede, îşi organizează munca în mod amănunţit, reducînd astfel la minimum timpii morţi. Este o continuă sforţare de a munci mai bine, de a îmbunătăţi continuu tehnica de lucru. Şi aceasta nu se întîmplă izolat ci este un fenomen general, de masă. Stilul acesta de muncă ne-a impresionat nespus, iar astăzi noi căutăm să-l aplicăm, să-l răspîndim între muncitorii şi tehnicienii noştri".

Secţia aparataj a sectorului mecanic a uzinelor „23 August" este condusă de tînărul inginer Luis Rubel care a absolvit în 1952 Institutul Politehnic din Novocerkask.

„Şcoala sovietică — spune el — ne-a dat nu numai bogate cunoştinţe de specialitate, dar ne-a învăţat un mod superior de a munci, ne-a învăţat să asigurăm o planificare operativă a producţiei, să alcătuim în mod just procesele tehnologice, să organizăm locul de muncă pentru a reduce cît mai mult timpii morţi, să alcătuim grafice nu numai pe fiecare secţie, dar şi pe maşină şi pe muncitor.

Multe învăţăminte am putut trage din practica făcută la uzina de tractoare din Harkov, la fabrica de maşini-unelte din Novocerkask, într-un sovhoz din Ucraina, unde am văzut metodele înaintate de organizare a parcului de maşini, a muncii tractoriştilor. În general, felul cum inginerii şi tehnicienii sovietici pun problemele şi cum le rezolvă, a constituit pentru noi o înaltă şcoală. Sîntem adînc recunoscători oamenilor sovietici pentru bogata experienţă cu care ne-au înarmat".

Cu aceeaşi recunoştinţă vorbeşte şi inginerul şef al fabricii „Mătasea populară", Ion Crăciun, despre perioada de perfecţionare pe care a petrecut-o în U.R.S.S.

La şcoala înaltei tehnici sovietice au avut prilejul să-şi ridice calificarea şi mulţi muncitori, ingineri şi tehnicieni de la „Electroputere" din Craiova. Printre aceştia sînt: muncitorul Constantin Cirlig, inginerul Sandu Segal, tehnicienii Petre Săftoiu, Sava Năstăsescu, Alexandru Davel şi Alexandru Covaci. Construirea unor maşini electrice de mare capacitate cum ar fi transformatorii de 5.600, 10.000 şi 15.000 kVA, a întrerupătorilor în ulei de diferite puteri, realizarea prototipului generatorului de 1000 kVA, a descărcătorului de fibre pentru tensiunile de 15,25, 35 şi 60 volţi este strîns legată de contribuţia adusă de cei care s-au specializat în U.R.S.S.

„Reintors în ţară după specializare la uzina „Electroaparat" din Sverdlovsk am fost repartizat să lucrez la fabrica „Electroputere" — a spus tehnicianul Pavel Săftoiu. Timp de 8 luni de zile, împreună cu alţi 3 tovarăşi, am lucrat la realizarea primei maşini electrice de mare capacitate, fabricată la „Electroputere", motorul asincron de 1.000 kVA. Greutăţile întîmpinate au fost învinse tot cu ajutorul oamenilor sovietici. Inginerul Alexandr Kodner, căruia m-am adresat prin scris, mi-a dat un sprijin preţios pentru înlăturarea impasului la care ne aflam la un moment dat. Pentru munca depusă, colectivul nostru, alcătuit din 4 ingineri şi tehnicieni, a fost distins anul acesta cu titlul de laureat al Premiului de Stat pe anul 1952".

După exemplul celor care au studiat în Uniunea Sovietică, aproape 800 de muncitori şi tehnicieni de la fabrica „Electroputere" Craiova aplică metodele constructorilor comunismului.

Colectivul fabricii „Electroputere", aplicînd metodele înaintate sovietice, a realizat, de la înfiinţarea fabricii şi pînă în prezent, 280 produse electrice, majoritatea acestora fabricate pentru prima dată în ţara noastră. (Agerpres)

Un film documentar despre metoda Colesov

Metoda de tăiere intensivă a metalelor iniţiată de strungarul sovietic Colesov a permis ca numeroşi strungari din ţara noastră să obţină realizări deosebite prin aplicarea ei.

Pentru a contribui la răspîndirea cît mai largă a acestei metode, Casa Tehnică a Căilor Ferate a făcut un film documentar, care înlesneşte fiecărui strungar însuşirea metodei Colesov. În prima parte a filmului se arată cum se tăiau înainte metalele, forma cuţitelor care se foloseau şi lipsurile vechilor metode. În continuare, filmul înfăţişează pe larg principiile metodei Colesov, prezintă noul cuţit, arată cum se confecţionează el şi explică concret cum trebuie să fie folosit la strung.

Înregistrarea pe peliculă a fost făcută în cadrul secţiei de fotocinematografie a Casei Tehnice, urmînd ca sonorizarea să fie făcută la studioul „Alexandru Sahia".

Peste puţine zile, în cadrul uneia din manifestaţiile închinate Lunii prieteniei romîno-sovietice, filmul va fi prezentat în premieră la Casa Tehnică a Căilor Ferate.

★ ★ ★

Oaspeţi la prieteni (I)

Pe pămîntul cazacilor de la Don

O săptămînă întreagă am cercetat harta întinsei Uniuni Sovietice.

Încotro? Colegii de pe ţărmurile Balticei ne invită la ei. Karelo-finii din apropierea cercului polar vor să ne arate vara nordică, iar prietenii iacuţi ne încîntă cu povestiri captivante despre vînătoarea din taiga. Greu de hotărît! Ne atrage Baicalul aşa cum ne ademenesc crestele pleşuve ale bogaţilor Urali... Asia Centrală cu legendele-i milenare ne cheamă ne pămînturile ei, şoptindu-ne nume ce ascund neasemuite frumuseţi.

Încotro?

Geza Domokos se decide să plece în Urali, Tereza Kneszinskaia se duce la prietena ei Aggîmal din Turkmenia, iar Tiberiu Utan porneşte într-o călătorie cu vaporul pe Volga. Poeta bulgară Liliana Stepanova stă în cumpănă; Caucazul sau Crimeea?... În timp ce entuziastul Daneţki nu vorbeşte despre altceva în afară de muntosul Daghestan şi ţărmurile Caspicei. Eu îmi făuresc un plan în care mai că nu-mi propun să fac înconjurul întregului pămînt sovietic. Nu dau ascultare celor care-mi spun că nici un an nu mi-ar ajunge pentru a-l înfăptui, dar în ultimul moment îl las deoparte şi pornesc spre prietenii de pe malul Donului.

În stepă, s-a văzut mai întîi un punct negru. Treptat, punctul a devenit o pată ce creştea într-una. În urma ei se înălţa pînă la cer un nor cenuşiu. Pămîntul parcă gemea. Un ropot înfundat se preschimba în tunet.

Caii noştri şi-au ciulit urechile şi au dat semne de nelinişte. Surul lui Vania Cociubei a nechezat prelung şi s-a săltat în două picioare.

— Vine furtuna! — i-am spus lui Vania.

El s-a uitat spre pata ce se apropia, a privit cerul de deasupra noastră şi mi-a făcut semn s-o luăm spre stînga.

— Asta nu-i furtună din cer, ci furtună căzăcească.

Am priceput despre ce era vorba cînd pata aceea care cuprinsese tot orizontul a ajuns aproape de noi. Era o herghelie de cai cuprinsă de o goană nebună. Un zid viu de piepturi şi boturi înspumate gonite ca de streche. Veneau drept spre noi. Vania Cociubei mi-a strigat să mă ţin bine în şea, să fluier cît pot şi să vin după el. Apoi deodată s-a smuls din loc şi a pornit într-o linie arcuită spre herghelie.

Îşi vîrîse două degete în gură şi scotea un fluierat de te băga în fiori. Eu nu puteam fluiera. Strîngeam dîrlogii murgului meu cu amîndouă mîinile şi pentru nimic în lume nu le-aş fi dat drumul. Am început însă să strig din toate puterile. După cîteva clipe glasul mi-a îngheţat. Murgul meu s-a izbit de zidul acela mişcător, s-a învîrtit în loc şi ca turbat a pornit-o cu herghelia. N-am mai văzut decît o masă neagră-cenuşie gonindu-mi prin faţa ochilor. Surul s-a lăsat în voia acelui torent viu. Pare-se c-am cotit spre dreapta, am alergat mult înainte şi cînd am ajuns la Don am pornit-o în josul apei. Goana se potolea. Curînd ne-am oprit. Sperlaţi de chiotele clobanilor, de fluierăturile şi pocnetele bicelor, caii îşi ridicau boturile înspumate şi frămîntau pămîntul în picioare.

Vania Cociubei era prăfuit şi lac de sudoare. Rîdea însă cu toată faţa, în timp ce mergeam la pas în josul Donului.

— De ce fugeau aşa?

— Naiba ştie! S-or fi speriat de ceva.

Unul din ciobani a venit în goană după noi. Şi-a rotit calul în faţa murgului lui Vania şi l-a întrebat:

— Eşti fiu de cazac?

— De cazac de la Don.

— Din ce colhoz?

— „Stalin" din Salsk.

— Spasibo tebe! — îţi mulţumim! — Şi s-a mistuit în direcţia herghelieî.

— Na! Şi barem n-am apucat să-l întrebăm ce se întîmpla cu caii!

M-am spălat în Don. Apa curgea lin, tăiată de vaporaşe sau luntri pescăreşti. Eu îmi tot întorceam ochii după herghelia care dispărea în depărtare. La fel or fi gonit de mult pe pămînturile Donului, herghelîile Kazacilor, ale Pecenegilor şi Polovţilor... Oamenii ce au populat locurile acestea întotdeauna şi-au împletit soarta lor cu cea a cailor. Cei care cu trei, patru sute de ani în urmă fugeau de sub asuprirea feudalilor din statul Moscovei se aciulau pe apa Donului şi îşi continuau viaţa mai mult călare. Din ei s-au născut cazacii de la Don. Caii lor au adus în goană pe răsculaţii lui Pugaciov şi Stenka Razin. Din goana cailor de la Don. cazacii lui Budionnii i-au căsăpit pe „albi". Nu de mult caii Donului au bătut drumurile Europei pînă la Berlin şi au frămîntat sub copite steagurile cu crucea încîrligată.

Caii noştri sînt cai de Don din colhozul lui Vania Cociubei. Cu ei am trecut prin stepele Salskie şi am urcat pe apa Donului pînă în fosta staniţă Alexandrovskaia, astăzi devenită un important centru carbonifer. Oraşul „Şahti" sau „Minele" cum se cheamă fosta Alexandrovskaia e locuit tot de cazaci dar care cu aproape două veacuri în urmă şi-au schimbat vechile îndeletniciri de pescari sau crescători de cai pe meseria de miner. Cazacii din Alexandrovskaia arau pămîntul sau îşi mînau herghelîile în stepă şi ţineau minte că străbunii lor dăruiseră lui Petru cel Mare una din pietrele negre de care pămîntul lor era plin.

Ţarul Petru a primit darul şi le-a spus cazacilor care-l priveau cu mirare: „Acest mineral, dacă nu nouă, atunci urmaşilor noştri le-o fi de folos". Şi a trimis platra de cărbune la „Kunstkamera" din Petersburg. Cu un an înaintea morţii sale, Petru cel Mare a făcut un plan pentru cercetarea bazinului carbonifer de la Don. Alexandrovskaia de acum două sute de ani avea să fie nucleul vestitului Donbas sovietic. Pe locul ei se înalţă acum un oraş modern unde în anii cincinalelor au crescut nenumăraţi eroi. Dar pentru vitejia lor în Războiul pentru Apărarea Patrieî cazacii mineri din „Şahti" au primit în veşnică păstrare Steagul Roşu al Comitetului Apărării.

Coborîm la pas spre Rostov.

Pămîntul cazacilor de la Don e acoperit de iarbă mustoasă şi holde bogate de grîu sau secară. Fîşii de pădure apără recoltele de straşnicul „Suhovei" sau „Traista goală" cum îi spune pe la noi. Ca nişte corăbii ale uscatului combinele string pîinea cazacilor... Pe alocuri, acolo unde cît cuprinzi cu ochiul nu vezi decît stepa goală, domneşte liniştea. Doar din cînd în cînd se aude dinspre fluviu cîte un cîntec pescăresc, nostalgic şi nemărginit ca spaţiile de aici. Sau în preajma vreunei herghelii ce paşte în tăcere se aude ruptul ierbii şi ţîrîitul greierilor de stepă.

Vania Cociubei moţăie aplecat pe gîtul calului. E îmbrăcat într-o bluză căzăcească şi şalvari de pînză subţire.

E mic de stat şi vînjos. Cum şade în şea, cu capul şi pieptul descoperite, cu picioarele în scări, parcă nu seamănă de loc cu Vania Cociubei, cel de la Moscova pe care îl cunoşteam atît de bine.

În colhozul din Salesk, am văzut locurile unde a trăit Vania. Bătrînul Pamfil Cociubei, bunicul lui, îl privea cu ochii-i arzînd de bucurie şi-i spunea adeseori:

— Tu Vaniuşa ai crescut odată cu pămînturile astea! Cu ele odată te-ai născut!

Era o poveste lungă. Cînd o auzi astăzi şi vii în colhoz din alte locuri, nu-ţi vine s-o crezi. Era prin 1924, zi de iulie. Pe locul acesta au poposit cîţva colonişti — bolşevici. Peste cîtva timp, au răsărit în stepa pustie cîteva corturi şi barăci. Părea că oamenii vor fi copleşiţi de pustietatea cîmpului, de singurătate şi mai ales de lipsa apei. Ziua bătea „Traistă goală" sau ardea soarele cu atîta putere că sub razele lui totul îşi pierdea vlaga şi se usca. Cei veniţi aici, printre care şi Pamfil Cociubei, n-aveau măcar unde să se ascundă de urgia focului ce venea din cer. Iar noaptea cobora deznădejdea. În nemişcarea ce se aşternu pe pămînt părea că totul murise. Doar cîte un greere sau vreun stol de păsări sălbatice venite din spre Don, mai tulbura liniştea pietrificată. Iar uneori, din senin se dezlănţuiau furtunile „negre". Vijelia mătura totul de pe faţa pămîntului, zmulgea şi fărîma tot ce stătea în cale. Iarna, viscolul grămădea munţi de omăt şi atunci stepa se acoperea de dune de zăpadă. Într-un loc îngheţa pămîntul gol, iar în altul omătul nu se topea pînă la jumătatea lui mai.

Coloniştii s-au organizat în comuna „Siateli". Statul Sovietic le-a dat maşini, unelte, animale, grîne şi materiale de construcţie.

În vara lui 1925, comunarii se stabiliseră. Culacii din satele apropiate le strigau ţăranilor care-şi întorceau privirile spre „Siateli"... „Lasă! Să ne puneţi foc de n-om avea dreptate. Prăpădul o să se aleagă de toată „comuna" lor". Ştiau culacii ce vorbeau. Aveau un aliat grozav şi de neînlăturat: iarna. Şi iarna în stepele Salskie e mai cumplită decît la Polul Nord. În anul acela iarna parcă i-a ascultat pe culaci. A grămădit zăpada din toate părţile peste „comună". A acoperit totul pînă peste acoperişuri şi o săptămînă întreagă pe locul acela nu s-a mai simţit nici un fel de viaţă. Culacii şi-au scuipat în sîn de spaimă şi şi-au frecat mîinile de bucurie. Dar zăpada a început să se mişte. „Comunarii" au ieşit cu toţii la suprafaţă, şi-au săpat tunele şi tranşee pe sub zăpadă şi s-au strîns la sfat. Au venit şi alţi ţărani să vadă minunea asta.

S-au luptat cu omătul grămădit peste „comuna Siatelilor" şi au pătruns pînă la sfatul lor.

Acolo au auzit pentru prima oară de perdelele de protecţie. Iar primăvara, după topitul zăpezii, în jurul „comunei" şi pe ogoare, au apărut primele fîşii de pădure. Erau plăpînde, ţipernicite şi la prima vedere, nefolositoare nici măcar pentru umbră. Dar în iarna următoare aliatul culacilor s-a dovedit neputincios. Mai tîrziu, cînd în vecinătate, în stepa la fel de pustie s-a născut vestitul sovhoz „Gigant", cînd a fost săpat canalul Manciski iar „comunarii" din „Siateli" s-au unit cu ţăranii satelor din împrejurimi şi au format colhozul „Stalin", în stepele Salskie viscolul şi „Traistă goală" n-au mai fost duşmanii de neînvins ai omului. Omul sovietic învăţase să transforme climatul şi să-şi supună natura. Întreaga stepă era apărată de scuturile perdelelor verzi.

Acum fîşiile de pădure din stepele Salskie foşnesc bătrîneşte. Sub apărarea lor, cernoziomul musteşte de viaţă şi rodeşte îmbelşugat.

Pamfil Cociubei îşi privea nepotul ajuns la şcoli înalte şi se bucura:

— Iacă de ce zic că al crescut odată cu pămînturile noastre, pentru că atunci cînd am venit noi aici astea nu erau pămînturi, ci pustiuri... Acu, ia priveşte-le!

Bătrînul Pamfil ni s-a mîndrit pe bună dreptate cu caii crescuţi în colhoz — specie nouă rezultată din amestecul calului englezesc cu cel căzăcesc de la Don — şi cu „viţele-ceacşă", nişte tufe de vie crescute în formă de coş, foarte rezistente la frig şi secetă şi deosebit de darnice omului.

Cînd am plecat din colhoz, Pamfil Cociubei ne-a dat doi cai şi un car de sfaturi.

— Ai grijă de cai şi să te întorci în două zile!... Du-l pînă la Rostov pe ruminul tău şi vino repede înapoi! Trece vacanţa şi nici n-am apucat să te vedem cum trebuie!

★

Vania Cociubei s-a trezit şi cîntă.

Cu drumul pînă la „Şahti" am întîrziat patru zile.

— Ce-o să zică bătrînul? — îl întreb eu îngrijorat.

— Ce să zică!... Doar nu era să vii la mine şi să nu-ţi arăt Donbasul! Caii sînt teferi şi noi sănătoşi. N-avea grijă!

Ne apropiem de Rostov. Pe malurile Donului staniţele căzăceşti sînt din ce în ce mai dese. Herghelii de cai şi turme de vaci roşcate pasc iarba grasă. De pe unda fluviului se aud cîntece pescăreşti.

Pămînturile acestea locuite din vremuri străvechi, cotropite cu sute de ani în urmă de boieri şi tătari, răzbunate de cazacii lui Bulba, Pugaciov şi Stenka Razin, au acum altă faţă. Lampa lui Ilici s-a aprins de mult în staniţe, energia Donului a pus în mişcare trenuri şi tractoare electrice, elevatoare şi uzine puternice. Ca o tradiţie sfîntă în locurile acestea rămîn creşterea cailor şi pescuitul, recoltarea grîului şi prisăcăritul. Iar lîngă această tradiţie a Donului, rămîne de pildă inima bogată şi vitează a cazacilor ce stăpînesc aceste pămînturi.

IOAN GRIGORESCU

R. D. Germană în ajun de alegeri

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 17 octombrie 1954 vor avea loc în Republica Democrată Germană alegerile pentru Camera Populară şi organele locale ale puterii de stat.

Într-o declaraţie făcută în legătură cu apropiatele alegeri, 34 cunoscuţi oameni de ştiinţă germani din districtele Frankfurt pe Oder şi Cotbus, precum şi 193 reprezentanţi ai bisericii din R.D. Germană au adresat tuturor cetăţenilor R.D. Germane chemarea de a vota în unanimitate pentru candidaţii Frontului Naţional.

La uzina de construcţii de maşini grele „K. Liebknecht" din oraşul Magdeburg a avut loc un miting consacrat „Zilei activistului", la care au participat 11.000 de oameni ai muncii. În faţa celor prezenţi a luat cuvîntul Walter Ulbricht, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al R.D. Germane şi prim secretar al C.C. al P.S.U.G.

La combinatul „O. Grotewohl" din Böhlen a avut loc un mare miting la care a participat şi o delegaţie de muncitori polonezi. La miting a luat cuvîntul Otto Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane. Otto Grotewohl a relevat că în pofida refuzului autorităţilor de la Bonn de a duce tratative pe întreaga Germanie, apropierea între germanii din răsăritul şi apusul ţării îşi croieşte drum.

Vorbind despre hotărîrea adoptată la Londra cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, Otto Grotewohl a declarat: Germanii din răsăritul şi din apusul Germaniei nu doresc asemenea tratative între cele două ţări. Noi avem nevoie, a spus el, de o conferinţă a celor patru puteri. La această conferinţă trebuie să se adopte în sfîrşit o hotărîre într-o singură problemă şi această problemă nu este încheierea unui tratat militar şi nici remilitarizarea, ci încheierea tratatului de pace.

Moldova Sovietică a împlinit 30 de ani

MOSCOVA 15 (Agerpres). — Ziarul „Izvestia" publică un articol semnat de Gherasim Rudi, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.S. Moldoveneşti, consacrat celei de a 30-a aniversări a constituirii Republicii Autonome Sovietice Moldoveneşti în cadrul R.S.S. Ucrainene.

Moldova Sovietică întîmpină această aniversare, scrie Gherasim Rudi, cu succese importante în dezvoltarea economiei şi culturii naţionale.

Producţia globală a industriei republicii a crescut în anul 1950 de peste două ori în comparaţie cu anul 1940. În anul 1953, volumul producţiei industriale a crescut cu peste 80 la sută în comparaţie cu anul 1950.

În Moldova s-a pus la punct şi creşte în ritm rapid producţia de maşini-unelte, motoare, teascuri şi alte maşini care în trecut nu se fabricau în republică. S-a extins simţitor baza energetică. Un eveniment important în viaţa republicii îl constituie construirea hidrocentralei de la Dubossar de pe Nistru, cea mai mare din Moldova Sovietică. Prinul grup electrogen al hidrocentralei va intra în funcţiune la sfîrşitul acestui an.

În decurs de 3-4 ani în republică se vor construi zeci de noi întreprinderi mari, printre care fabrici de conserve, zahăr, de vinificaţie şi altele.

În încheiere, Gherasim Rudi scrie:

Poporul moldovenesc este pătruns de un sentiment de dragoste şi devotament nemărginit faţă de guvernul sovietic, gloriosul Partid Comunist, de un sentiment de recunoştinţă faţă de marele popor rus. Oamenii muncii din Moldova sînt ferm hotărîţi să depună toate eforturile în lupta pentru construirea comunismului în ţara noastră.

Situaţia economică a ţărilor slab dezvoltate în discuţia Comitetului pentru problemele economice şi financiare al O. N. U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul pentru problemele economice şi financiare al O.N.U. continuă discutarea primului punct de pe ordinea sa de zi: „Dezvoltarea economică a ţărilor slab dezvoltate".

Raportul fostului preşedinte al Consiliului Economic şi Social, Scheyven, prezentat spre examinare Comitetului, conţine un scurt istoric al discuţiilor duse în decurs de trei ani la O.N.U. în jurul acestei probleme. Potrivit datelor O.N.U. citate în raport, procentul populaţiei din întreaga lume care suferă de pe urma subalimentaţiei şi care înainte de război era de 38,6%, este în prezent de 59,5%. O parte considerabilă a populaţiei lumii trăieşte în mizerie, în condiţii de locuit nesatisfăcătoare şi insalubre. În regiuni întinse ale Asiei şi Africii bîntuie boli ca holera, malaria, tuberculoza, trahoma şi altele. Jumătate din populaţia adultă a globului este analfabetă.

Discuţiile în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale au arătat că poziţiile multor delegaţi în această problemă nu au suferit schimbări esenţiale.

Astfel, reprezentantul S.U.A., Strauss, a încercat în discursul său să prezinte investiţiile de capital ale monopolurilor americane, ca fiind unul din factorii importanţi ce contribuie la dezvoltarea ţărilor slab dezvoltate.

Reprezentantul Franţei a cerut ca această problemă să fie rezolvată în „spirit realist". După cum a reieşit din cele declarate de el, reprezentantul Franţei înţelege prin „realism" o dezvoltare extrem de limitată a ţărilor slab dezvoltate şi aceasta mai ales în domeniul sporirii producţiei de materii prime. El a declarat tot odată că industria care se creează în aceste ţări nu trebuie să concureze cu industria ţărilor puternic dezvoltate, cu alte cuvinte ea trebuie să se dezvolte numai atît cît să nu contrazică interesele monopolurilor străine.

Reprezentantul republicii Chile a arătat că pierderile suferite de ţara sa din cauza dominaţiei monopolurilor americane în industria cuprului au depăşit de peste două ori suma împrumuturilor internaţionale, acordate republicii Chile.

În şedinţa Comitetului din 12 octombrie a luat cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, A. P. Morozov. El a arătat că ţările slab dezvoltate dispun de un potenţial uman colosal şi de uriaşe bogăţii naturale. Ele au toate condiţiile necesare pentru dezvoltarea multilaterală a economiei. Totuşi, aceste bogate resurse nu sînt folosite în interesul lor, ci în interesul monopolurilor străine.

Delegaţia Uniunii Sovietice priveşte cu simpatie eforturile ţărilor slab dezvoltate de a găsi noi căi şi mijloace pentru rezolvarea problemelor lor economice. Delegaţia Uniunii Sovietice are însă toate motivele să afirme că înlăturarea restricţiilor comerciale şi a schimburilor inegale impuse de Statele Unite şi larga dezvoltare a comerţului pe baza avantajelor reciproce ar avea o importanţă mult mai mare pentru dezvoltarea economică a ţărilor slab dezvoltate decît instituirea unui fond special.

După cum au mai declarat reprezentanţii Uniunii Sovietice la sesiunile Comisiei economice O.N.U. pentru Asia şi Extremul Orient, cît şi la sesiunile Consiliului Economic şi Social al O.N.U., U.R.S.S. este gata să examineze problema încheierii cu aceste ţări a unor contracte pe termen lung pentru a cumpăra mărfurile lor în schimbul mărfurilor sovietice, avîndu-se în vedere posibilitatea fixării unor preţuri stabile pentru o perioadă îndelungată şi a efectuării plăţilor în monetă naţională. În cadrul existenţei unui asemenea acord, organizaţiile comerciale sovietice ar putea să livreze acestor ţări utilaj industrial şi maşini cu plata în rate.

În afară de aceasta, Uniunea Sovietică ajută din punct de vedere tehnic alte ţări pe baza unor acoruri bilaterale. Făcînd aceasta, U.R.S.S. aplică cu stricteţe principiul că ajutorul tehnic, cît şi oricare alt ajutor economic, nu trebuie să fie condiţionat de acordarea unor privilegii politice, economice sau militare ţărilor care dau acest ajutor.

Primul ministru al Indiei, Nehru, a plecat spre Pekin

DELHI 15 (Agerpres). — Primul ministru şi ministrul Afacerilor Externe al Indiei, Nehru, a părăsit vineri dimineaţa Delhi, plecînd la Pekin. În drum spre R.P. Chineză, primul ministru indian se va opri la Hanoi, capitala R.D. Vietnam. Duminică el se va întîlni cu preşedintele Ho Şi Min, cu ministrul Afacerilor Externe, Fam Van Dong şi cu alţi membri ai guvernului R.D. Vietnam.

Luni dimineaţa, primul ministru indian îşi va continua drumul spre Pekin, via Canton.

Acord comercial între R. P. Chineză şi India

PEKIN 15 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: După cum s-a mai anunţat la 14 octombrie a fost semnat un acord comercial între Republica Populară Chineză şi Republica India.

India va exporta în China mineraie, uleiuri vegetale şi alimentare, chimicale, medicamente, aparate electrice şi alte aparate şi dispozitive, maşini, maşini-unelte, articole din metale feroase şi neferoase, articole confecţionate din bumbac şi iută, biciclete, mijloace de transport auto, anvelope, pompe centrifuge, unelte agricole, mică şi alte mărfuri.

China va exporta în India orez, soia, maşini-unelte, maşini, compresoare, transformatoare, războaie de ţesut, aparate medicale, antimoniu, grafit, floruri de calciu, mătase şi ţesături de mătase, lînă, blănuri şi piei, chimicale, ulei de tung şi alte mărfuri.

Răsfoind presa străină

„The Economist" despre atmosfera de la O. N. U.

Într-o notă intitulată „Adunarea neliniştită", gazeta britanică subliniază neconcordanţa tot mai simţită dintre poziţiile pe care se situează delegaţia americană în actuala sesiune a Adunării Generale şi interesele celor mai multe dintre statele avînd strînse legături cu S.U.A. „ECONOMIST" subliniază că încă înainte de iniţiativa delegaţiei sovietice în problema reducerii armamentelor „delegaţia americană s-a găsit oarecum în defensivă".

În continuare, nota arată cum ignorarea de către S.U.A. a problemelor ce preocupă pe unii dintre aliaţii lor şi chiar a unora din angajamentele americane faţă de aceştia au făcut asupra lor o impresie nefavorabilă:

*„Reprezentanţii Asiei şi Americii Latine, scrie „ECONOMIST", au fost tulburaţi de faptul că Dulles nu a făcut nici o menţiune precisă cu privire la nevoile ţărilor lor, atunci cînd a vorbit pe larg despre proiectata

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

Au trecut patru săptămîni de cînd în clădirea Organizației Națiunilor Unite din New-York au început lucrările celei de a noua sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Încă din prima zi, în centrul atenției generale s-a aflat problema care în ultimii ani s-a pus în mod invariabil de fiecare dată pe agenda Adunării Generale: problema participării R. P. Chineze la lucrările O.N.U. Situația absurdă ca în O.N.U. să nu fie reprezentat marele popor chinez de 600 milioane de oameni este atît de evidentă încît în cercurile O.N.U. puțini sînt aceia care cutează să conteste drepturile legale ale Chinei populare. În mijlocul delegaților se recunoaște faptul că singura piedică în calea restabilirii drepturilor legale ale Chinei în O.N.U. este politica obstrucționistă a S.U.A. Din cauza presiunilor exercitate de diplomația americană, numai puține delegații au avut curajul să se opună dictatului american și să se alăture aceiora care de multă vreme cer să se pună capăt acestei situații intolerabile. Delegația americană a hotărît ca și anul acesta să repete manevra pe care a mai folosit-o în dese rînduri. Lodge, șeful delegației americane, a cerut ca mențiunea propusă de U.R.S.S. privind restabilirea drepturilor R. P. Chineze în Adunarea Generală a O.N.U. să nu fie luată în discuție de actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Cu 43 voturi contra 11, Adunarea Generală a hotărît ca examinarea acestei probleme să fie amînată. Atitudinea diplomației americane dovedește fără putință de tăgadă ca Statele Unite se tem nu numai de participarea Republicii Populare Chineze la lucrările O.N.U. dar chiar și de ridicarea și discutarea acestei chestiuni în cadrul Adunării Generale. De ce se tem S.U.A. de discutarea acestei probleme? Pentru că dacă s-ar pune la vot chestiunea reglementarii drepturilor Chinei la O.N.U. nici vechea „mașină de vot" nu ar mai funcționa potrivit dorințelor oficialității americane. Se știe că un număr de 25 de state întrețin sau sînt pe cale să stabilească relații diplomatice cu R. P. Chineză. Or, este puțin probabil ca acestea să voteze împotriva participării R. P. Chineze la lucrările O.N.U.

Anul acesta sesiunea Adunării Generale a O.N.U. s-a deschis într-o perioadă în care au apărut, vizibile, semnele unei oarecari slăbiri a încordării în relațiile internaționale. Această împrejurare a influențat în mod favorabil și lucrările O.N.U. creînd posibilitatea discutării unor importante probleme internaționale. Una din cele mai importante chestiuni care urmează să fie discutate, este raportul Comisiei pentru dezarmare. După cum se știe, nici pînă în clipa de față nu a fost înlăturat impasul în care a fost adusă această Comisie de către diplomația americană.

Cu toate acestea, mijloacele pentru realizarea unui acord în acest sens sînt departe de a fi epuizate. Propunerile făcute de către șeful delegației U.R.S.S., A. I. Vișinski, cu privire la încheierea unui acord internațional în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor de exterminare în masă a fost privită de către majoritatea delegaților ca un factor care va juca un rol pozitiv în rezolvarea importantei probleme internaționale a încetării cursei înarmărilor și interzicerii armelor de exterminare în masă.

Proiectul sovietic preconizează ca acordul să cuprindă următoarele principii fundamentale: statele să reducă într-un termen de șase luni sau un an armamentele, forțele armate și alocațiile militare în proporție de 50% din normele convenite, pornindu-se de la nivelul existent la 31 decembrie 1953. După îndeplinirea acestor prevederi, statele să reducă într-un răstimp de șase luni sau un an armamentele, forțele armate și alocațiile pentru restul de 50% din normele convenite. În același timp să se treacă la interzicerea totală a armelor atomice iar toate materialele atomice existente să fie folosite exclusiv în scopuri pașnice

Punînd la baza proiectului său de rezoluție propunerile făcute de Franța și Anglia la 11 iunie 1954 la Londra, într-o ședință a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Uniunea Sovietică a demonstrat odată mai mult dorința sa de a înlesni realizarea unui acord internațional în această problemă. Este pe deplin înțeles că rezolvarea justă și grabnică a acestei chestiuni depinde acum întru totul de atitudinea puterilor occidentale și de hotărîrea lor de a discuta cinstit.

Un comentator al ziarului francez „Paris-Normandie" scria în legătură cu aceasta: „Ar fi o nebunie și chiar o crimă dacă n-am profita de acest prilej pentru a face un pas înainte...". Însăși presa americană a fost nevoită să țină cont de uriașul ecou stîrnit la O.N.U. de propunerile sovietice. Ziarul „New York Times" scria sub semnătura corespondentului său Hamilton că în urma noilor propuneri sovietice „au reînviat perspectivele instituirii unui control internațional asupra energiei atomice care părea cea mai lipsită de perspective dintre toate acțiunile eșuate ale O.N.U.... În momentul de față există posibilitatea reală de a găsi mijloacele pentru a alunga spectrul distrugerilor provocate de bombele atomice sau cu hidrogen...".

Cu toată evidența faptelor mai există însă unii care încearcă cu vădită rea credință să răstălmăcească sensul propunerilor sovietice și să „justifice" în fel și chip respingerea lor. Iată în acest sens însăși atitudinea reprezentantului american, Wodsworth, în Comitetul Politic al Adunării Generale. Acesta a pretins că S.U.A. „doresc o dezarmare efectivă" și că „ele nu vor folosi arma atomică sau ori care alt tip de arme decît în caz de apărare împotriva agresiunii". Se știe însă că nimeni nu a amenințat vreodată S.U.A. cu această armă și mai mult decît atîta tocmai Statele Unite au fost acelea care au aruncat primele bomba atomică asupra unor orașe deschise și au experimentat bomba cu hidrogen în zona Oceanului Pacific, aducînd serioase prejudicii materiale regiunilor învecinate și provocînd chiar victime omenești în sînul populației japoneze.

Denaturînd faptele, recurgînd la argumentări lipsite de cea mai elementară logică, folosindu-se de tot de fel de chițibușuri avocățești reprezentantul american continuă prin urmare același joc obstrucționist care a dus pînă acum la împotmolirea în cîteva rînduri a discuțiilor privitoare la această problemă.

În cursul dezbaterilor din Comitetul Politic delegatul Filipinelor a propus constituirea unui subcomitet alcătuit din reprezentanții celor cinci mari puteri care să studieze propunerile prezentate de „ambele părți", în problema reducerii înarmărilor, iar delegatul Iranului a propus ca din grupul de lucru să facă parte reprezentanți ai țărilor direct interesate în reglementarea acestei probleme.

Proiectul sovietic de rezoluție în problema reducerii armamentelor oferă o bază trainică, reală, pentru rezolvarea favorabilă a acestei chestiuni. El a pus într-o vădită încurcătură pe provocatorii intensificării cursei înarmărilor, pe adepții politicii creării unor coaliții militare agresive.

Propunerile sovietice au fost salutate cu o vie satisfacție de către întreaga opinie publică mondială pentru că ele indică o cale reală spre pace și spre slăbirea încordării internaționale. Viitoarele dezbateri ale actualei sesiuni a O.N.U. vor arăta în ce măsură puterile occidentale vor dori să acționeze în acest sens.

Saar-ul—mărul discordiei între Franța și Germania occidentală

Orice s-ar spune, personajele care locuiesc astăzi la Casa Albă din Washington dau dovadă de o rîvnă deosebită în încercările lor de a promova ideea „mariei" fraternității franco-germane în cadrul „micii Europe". Citind discursurile senatorilor, ale miniștrilor și diplomaților de peste ocean, trecînd cu ochii peste rîndurile în care se vorbește cu o prefăcută evlavie despre aceasta „prietenie", despre această pretinsă „împăcare", unii oameni nu mai știu ce să creadă. Frăția franco-germană, idee promovată și răspîndită de Washington este oare mit sau realitate?

Specialiștii de la Casa Albă și cei de la Pentagon nu s-au dat înlături de la nimic pentru a convinge pe cine vrei și cine nu vrei că „împăcarea franco-germană" nu este mit ci realitate.

Cei care vor să înhame Germania occidentală și Franța la carul atîtătorilor americani la un nou război s-au izbit însă de obstacole mari, ca și de mici buturugi. O asemenea buturugă mică în calea celor care doresc ca Franța să ulte invazia hitleristă și să ia loc alături de noii revanșarzi de la Bonn în cadrul unei alianțe militariste aflate la remorca pactului agresiv nord-atlantic s-a dovedit a fi Saar-ul.

Faptul că problema Saar-ului a revenit în discuție tocmai acum — după eșecul „comunității defensive europene" și în perioada conferinței de la Londra a celor nouă state occidentale — nu este cîtuși de puțin întîmplător. Actualul moment internațional se caracterizează, printre altele, prin intensificarea presiunilor pe care Washingtonul și Londra le exercită asupra Franței pentru a o sili să accepte hotărîrile luate la Londra privitoare la admiterea Germaniei occidentale în pactul de la Bruxelles și în alianța nord-atlantică. Or, experiența ultimilor ani a arătat că spinoasa chestiune a regiunii Saar este adusă în discuție și fluturată pe la nasul guvernanților francezi ori de cîte ori discuția cu privire la alăturarea Germaniei occidentale la o alianță militaristă occidentală alături de Franța devine mai aprinsă. Așa s-a întîmplat și în perioada premergătoare discutării tratatelor de la Paris și Bonn de către parlamentul francez. Așa se întîmplă și azi, după conferința de la Londra prin care s-a dat mînă liberă revanșarzilor de la Bonn pentru a se reînarma.

În ce constă în definitiv problema Saar-ului și de ce nu a putut fi ea rezolvată în decursul anilor care au trecut după terminarea celui de al doilea război mondial? (De altfel problema Saar-ului a constituit un motiv de divergențe între Franța și Germania și în perioada dintre cele două războaie mondiale).

Pe o hartă obișnuită Saar-ul aproape că nu poate fi observat. Cu toate acestea, el reprezintă o importantă regiune minieră și industrială. Saar-ul are o suprafață de mai puțin de 2000 km.p. și o populație de numai un milion de oameni. Dar într-un an, din Saar se extrag peste 16.000.000 tone de cărbune și se produc 2,8 milioane tone oțel.

După înfrîngerea hitlerismului, Franța a anexat de fapt regiunea Saar — cu sprijinul S.U.A. și al Angliei —, renunțînd în schimb la reparațiile germane, în special la cărbunele din Ruhr. Guvernanții francezi au instalat în Saar un guvern marionetă cu care au încheiat în 1950 o serie de convenții pe baza cărora minele de cărbuni au fost date pe mîna monopoliștilor francezi. Monopolurile germane nu au fost însă nici o clipă de acord cu pierderea uriașelor bogății din Saar.

Se știe că Franța și Germania occidentală împreună cu Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg fac parte din așa numita „uniune europeană a cărbunelui și oțelului", care poartă numele politicianului francez Schuman. Această uniune este menită să constituie arsenalul de război al armatei europene și un excelent mijloc pentru asigurarea unor profituri maxime monopolurilor care stăpînesc piața europeană a cărbunelui și oțelului. Din punct de vedere oficial Saar-ul nu este încadrat în planul Schuman. Din punct de vedere juridic, potrivit acordului de la Potsdam, problema Saar-ului trebuie rezolvată odată cu semnarea tratatului de pace cu Germania. În baza planurilor de creare a așa zișelor Statele Unite ale Europei, Saar-ul urmează să fie „europenizat" (teritoriu autonom, sub controlul unui „organ european de unificare").

Controlul asupra Saar-ului dă Franței posibilitatea unei producții anuale de oțel care se ridică la 14.000.000 tone, față de producția Germaniei occidentale care era evaluată, în 1953, la 15,8 milioane tone. În ce privește extracția de cărbune și producția de oțel a „uniunii europene", cota parte a Franței, împreună cu Saar, va reprezenta 34 la sută, iar cea a Germaniei occidentale 35 la sută Dacă Saar-ul va fi înapoiat Germaniei occidentale, producția de oțel a acesteia va fi aproape de două ori mai mare decît a Franței. În acest caz, cota parte a Franței în această „uniune" s-ar reduce la 27 la sută, în timp ce cota parte a Germaniei occidentale ar spori pînă la 42 la sută. Superioritatea monopolurilor germane ar avea atunci un rol determinant în cadrul așa zisei „uniuni europene a cărbunelui și oțelului".

Franța dorește ca problema Saar-ului să fie reglementată înainte de a trece la ratificarea acordurilor încheiate la Londra. Pe de altă parte, revanșarzii de la Bonn, bazîndu-se pe sprijinul diplomației americane, condiționează unele „concesii" în privința Saar-ului de adoptarea acordurilor de la Londra, așa cum mai înainte a condiționat aceasta de ratificarea tratatului „CDE".

Ce denotă aceasta? Pe de o parte, guvernanții francezi vor să rezolve problema Saar-ului în avantajul monopoliștilor francezi, pentru a avea o poziție cel puțin egală cu guvernanții de la Bonn. Aceștia din urmă, fiind vital interesați în intrarea lor în pactul NATO, deoarece aceasta le-ar permite reînarmarea, ar fi dispuși să facă unele concesii monopoliștilor francezi, bineînțeles după ce aceștia vor impune guvernului de la Paris ratificarea acordurilor agresive încheiate la Londra, gîndindu-se că odată Germania occidentală remilitarizată vor proceda la reglementarea problemei Saar-ului cu Franța de pe o poziție de forță.

Presa reacționară occidentală subliniază cu îngrijorare că problema Saar-ului, care a rămas nerezolvată la conferința de la Londra, ar putea constitui o piedică în calea ratificării acordurilor de la Londra. „Saar-ul — subliniază „France Presse" — asupra căruia Mendès-France și Adenauer nu s-au putut pune de acord în cursul convorbirilor de la Londra, constituie o problemă spinoasă în relațiile dintre Franța și Germania". Ziarele engleze sînt de asemenea părere că „Saar-ul constituie o problemă întunecată a conferinței de la Londra", după cum se exprimă „Daily Telegraph". Această problemă — adaugă ziarul englez — ar putea sta în calea ratificării acordurilor de la Londra Toate încercările de pînă acum pentru soluționarea problemei Saar-ului n-au dus la nici un rezultat. Dacă și de data aceasta încercările vor eșua, tot ceea ce s-a realizat la Londra ar putea fi redus la zero. Ziarul „Times" citează la rîndu-i declarațiile lui Mendès-France care a spus că „trebuie să fie în măsură să prezinte un acord asupra Saar-ului, în același timp în care va cere Adunării să ratifice noile acorduri pentru reînarmarea Germaniei". Viitoarele discuții care vor avea loc între guvernele francez și vest-german asupra problemei Saar-ului vor arăta măsura presiunilor exercitate de cercurile diplomatice americane asupra Franței.

Lupta pentru Saar este o luptă între monopoluri. Interesele populației din această regiune nu sînt luate în considerație Din această luptă nu au de cîștigat nici poporul francez, nici cel german. Tîrguiala pentru Saar provoacă o ascuțire a contradicțiilor dintre Franța și Germania occidentală și aruncă o lumină asupra „armoniei" care domnește între partenerii „micii Europe" de inspirație americană.

E GRECU

De pe noile pămînturi

MOSCOVA 15 (Agerpres) — TASS transmite: Colhozurile și sovhozurile din ținutul Altai au îndeplinit înainte de termen planul de colectări și achiziții de cereale. S-au dat statului peste 192 milioane de puduri de cereale, ceea ce depășește simțitor cantitatea de cereale colectată în anii trecuți A fost depășit printre altele planul de aprovizionare cu grîu.

Îndeplinind hotărîrile plenarei din februarie-martie a C.C. al P.C.U.S., colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile din ținut au îndeplinit planul de stat de valorificare a noilor pămînturi. În primăvara anului 1954 au fost semănate pe pămînturile virgine și înțelenite peste 1 milion de hectare cu grîu de primăvară și mei. Pe baza valorificării noilor pămînturi, colhozurile și sovhozurile au mărit în 1954 producția-marfă de cereale cu 100 milioane de puduri.

Colhozurile și sovhozurile din ținut s-au asigurat pe deplin cu semințe pentru însămînțările din primăvara anului 1955 și continuă depozitarea fondurilor furajere și altor fonduri sociale.

Anul acesta, colhozurile și-au mărit veniturile și distribuie colhoznicilor pentru zilele-muncă lucrate sume mai mari în numerar și cantități sporite de grîu și alte produse. Numai de pe urma predării și vînzării către stat a cerealelor, colhozurile vor realiza anul acesta un venit de peste 2 miliarde de ruble, în medie cîte 2 milioane de ruble de fiecare colhoz.

În cîteva rînduri

● *La 15 octombrie s-a deschis la Paris Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a Plenarei figurează problema luptei împotriva reînvierii militarismului german și pentru apărarea păcii (raportor Laurent Cassanova, — membru în Biroul Politic al C.C.).*

● *La 14 octombrie s-a deschis la Budapesta conferința chirurgilor care va dura trei zile La ședința de deschidere au asistat dr. Miklos Desler, locțiitor al Ministrului Sănătății al R.P. Ungare și prof. dr. Nicolae Hortolomei, membru al Academiei Republicii Populare Romîne.*

● *Răspunzînd invitației Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea (V O K S), la 14 octombrie a sosit la Moscova o delegație a Asociației culturale sovieto-indiene, condusă de dr Tedja Singh.*

● *La 14 octombrie delegația oamenilor de știință și artă din Republica Populară Romînă care vizitează R. P. Chineză a plecat de la Tientsin la Senian.*

În cursul șederii lor la Tientsin, profesorul Ștefan Nicolau, membru al Academiei Republicii Populare Romîne a prezentat două rapoarte în cadrul unor ședințe ale asociației medicilor din localitate; pictorul W Siegfried, membru al delegației, a avut convorbiri cu regisori, iar violonistul Ion Voicu a dat două concerte.

● *După cum anunță agenția France Presse, la 14 octombrie împăratul Etiopiei, Haile Selassié a sosit la Londra, unde va duce tratative cu oficialitățile britanice, în legătură cu acordarea unui ajutor economic Etiopiei în schimbul cedării unor baze militare către Marea Britanie pe teritoriul Etiopiei.*

● *După anunțarea rezultatelor alegerilor parlamentare care au avut loc recent în Siria, primul ministru al Siriei, Said Ghazzi, a prezentat la 14 octombrie președintelui republicii demisia cabinetului său. La 15 octombrie, președintele Siriei începe consultările în vederea formării noului guvern.*

● *Amploarea crescîndă a mișcării greviste din Anglia trezește îngrijorarea guvernului englez. Potrivit relatărilor agenției France Presse, cabinetul englez s-a întrunit la 15 octombrie într-o ședință extraordinară pentru a examina situația creată de greva docherilor și de greva muncitorilor din transporturi și consecințele sociale și politice care pot avea loc datorită creșterii mișcării greviste.*

● *Agențiile de presă anunță că în noaptea de 14 spre 15 octombrie, tribunalul militar din Teheran a pronunțat sentința de condamnare la moarte în procesul intentat celui de al doilea grup de ofițeri iranieni judecați în ultimele zile. Dintre cei 24 de ofițeri care au fost pînă acum judecați și condamnați la moarte sînt 13 locotenent-colonei și trei maiori.*

Membri ai delegației guvernamentale romîne au părăsit Pekinul

PEKIN 15 (Agerpres). — Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic și prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne invitată la sărbătorirea Zilei naționale a R.P. Chineze și Grigore Preoteasa prim locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, membru al delegației, au părăsit vineri dimineața Pekinul, plecînd spre patrie.

Delegația a fost condusă la aeroport de Ciu En-lai premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Den Tzi-huei, locțiitor al premierului, de miniștri și funcționari superiori ai ministerului Afacerilor Externe ai R. P. Chineze.

Au fost de față membri ai corpului diplomatic acreditați la Pekin: ambasadorul Uniunii Birmane U Hla Maung, ambasadorul Pakistanului, Mohammed Raza, ambasadorul R. Cehoslovace Frantisek M. Komzala, ambasadorul R.P. Polone, Stanislav Kiryluk, ambasadorul Republicii Democrate Vietnam, Hoang Van Hoan, ambasadorul R.P. Mongole, Bayan Bator Ochirbat, ambasadorul Republicii Democrate Germane, Johannes Konig, ambasadorul Republicii Populare Democrate Coreene, Cioi Il, ambasadorul R.P. Bulgaria, Dimitr Dimov, ambasadorul R.P. Albania, Nesti Nase, ambasadorul R.P. Ungare, A. Szkladan, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Norvegiei, N. Geelmuyden, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Suediei, Hammarskjoeld, consilierul ambasadei Uniunii Sovietice, T. F. Skrorțov, consilierul ambasadei Republicii India, R. Goburdhun, consilierul Legației Finlandei, Wilhelm Schrock, consilierul reprezentanței diplomatice a Marii Britanii, J M. Addis, și membri ai misiunilor diplomatice ale Elveției, Danemarcei și Indoneziei.

Aeroportul era pavoazat cu drapelele de stat ale republicii Populare Romîne, R.P. Chineze, Uniunii Sovietice și celorlalte țări de democrație populară. Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare.

Au fost intonate imnurile naționale ale Romîniei și Chinei. Înainte de plecare Gheorghe Apostol a rostit următoarea cuvîntare:

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Apostol

Dragi tovarăși și prieteni:

Este o mare cinste pentru delegația noastră de a fi reprezentat poporul romîn, Guvernul Republicii Populare Romîne și Partidul Muncitoresc Romîn la festivitățile marii Zile naționale a poporului chinez, cea de a 5-a aniversare a constituirii Republicii Populare Chineze.

Delegația exprimă călduroasele și sincerele sale mulțumiri poporului chinez, Partidului Comunist Chinez și guvernului chinez pentru ospitalitatea frățească, prietenească și pentru călduroasa primire care ne-au fost acordate în orașele, satele, întreprinderile, instituțiile de artă și cultură pe care le-am vizitat.

În timpul vizitei noastre în glorioasa capitală a Republicii Populare Chineze și în alte centre ale Chinei, noi am fost martorii mărețelor realizări ale muncii creatoare obținute de harnicul și iscusitul popor chinez sub strălucita conducere a Partidului Comunist Chinez și a iubitului său conducător, tovarășul Mao Tze-dun. Toate acestea ne-au entuziasmat.

Demonstrația puterii populare din 1 octombrie de la Pekin și din alte orașe din întreaga țară ne-a dat posibilitatea să constatăm că poporul chinez, în frunte cu eroica clasă muncitoare, este strîns unit cu un entuziasm și o încredere nemărginită, într-un front democratic popular și merge înainte sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a Guvernului Chinez pe drumul construirii socialismului și al apărării păcii, în Asia și în întreaga lume, și pe drumul înfăptuirii înaltelor năzuințe ale națiunii — eliberarea întregului teritoriu al Chinei.

Măreața prietenie între Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică și colaborarea frățească a tuturor popoarelor din întregul lagăr al păcii, democrației și socialismului, constituie o forță de neînvins în apărarea păcii și progresului omenirii.

Am fost pretutindeni mișcați de profunda prietenie a poporului chinez față de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară.

În acest moment, cînd plecăm spre patrie, noi urăm sincer poporului chinez victorie deplină în realizarea primului său mare plan cincinal, în opera de construire a noii Chine și în lupta sa pentru apărarea păcii.

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruncinat între marele popor chinez și poporul romîn!

Trăiască Republica Populară Chineză!

Trăiască marele popor chinez!

Trăiască puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică!

Uniunea Sovietică este pentru o definire clară și precisă a noțiunii de agresiune

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 14 octombrie Comitetul juridic al Adunării Generale a O.N.U. a trecut la examinarea problemei definirii noțiunii de agresiune. Această problemă a fost supusă de Uniunea Sovietică examinării celei de a 5 a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. încă în anul 1950. În prezent Comitetul juridic urmează să examineze raportul subcomitetului special, constituit în baza hotărîrii celei de a 7-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. în vederea studierii preliminare a problemei definirii noțiunii de agresiune.

În raportul acestui subcomitet special compus din reprezentanți a 15 state, se subliniază că majoritatea comitetului, inclusiv delegațiile U.R.S.S., Franței, Poloniei, Siriei și ale altor țări, consideră că definirea agresiunii este posibilă și de dorit în scopul sprijinirii păcii și securității internaționale. În raport se subliniază de asemenea că numai puține delegații reprezentate în Comitet, în frunte cu delegația S.U.A., au obiectat împotriva elaborării definiției noțiunii agresiunii în general.

Răspunzînd acestor obiecții în cadrul ședinței Comitetului juridic P. D. Morozov, reprezentantul U.R.S.S., a subliniat că pentru definirea agresiunii o importanță primordială o prezintă noțiunea atacului armat — cea mai primejdioasă formă a agresiunii. Principiul fundamental care stă la baza definiției sovietice a noțiunii atacului armat este extrem de simplu și clar.

U.R.S.S. propune ca adunarea să declare că „va fi considerat ca agresor într-un conflict internațional, statul, care va săvîrși primul una din următoarele acțiuni:

a) Va declara război unui alt stat.

b) Statul ale cărui forțe armate, fie și fără declarație de război vor pătrunde pe teritoriul unui alt stat: ale cărui forțe de uscat, maritime sau aeriene vor bombarda teritoriul altui stat sau vor ataca în mod premeditat vasele sau avioanele acestuia din urmă.

d) ale cărui forțe de uscat, maritime și aeriene vor fi debarcate sau introduse pe teritoriul altui stat, fără încuviințarea guvernului acestuia din urmă, sau vor viola condițiile unei asemenea încuviințări, în special, în ceea ce privește durata sau extinderea regiunii staționării lor.

e) statul care va institui blocadă litoralului sau porturilor unui alt stat.

f) care va acorda sprijin bandelor înarmate care, după ce se vor fi format pe teritoriul lui, vor pătrunde pe teritoriul altui stat, sau va refuza, în ciuda cererii statului invadat să ia pe teritoriul său toate măsurile care depind de el pentru a lipsi bandele menționate de orice ajutor sau ocrotire".

Acționînd în interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace, Uniunea Sovietică apără cu hotărîre și consecvență cauza păcii, stăruind pentru luarea unor măsuri serioase și radicale pentru a se înlătura primejdia unui nou război mondial și a se preîntîmpina în felul acesta noi și nenumărate nenorociri și pierirea a milioane de oameni. Iată de ce Uniunea Sovietică insistă pentru încheierea cît mai grabnică a lucrărilor de elaborare a definiției noțiunii de agresiune.

Reprezentantul sovietic a spus în continuare că la discutarea definiției agresiunii în cadrul celei de a 7-a și a 8-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. s-a subliniat că, deși acțiunile enumerate în definiția sovietică reprezintă fără îndoială acte de agresiune, nu ar fi totuș de dorit ca această enumerare să nu fie considerată ca limitativă, deoarece aceasta ar putea să creeze dificultăți în cazul cînd agresorul ar folosi metode care nu au putut fi prevăzute în momentul elaborării definiției. Luînd în considerare aceste observații, în definiția prezentată de U.R.S.S. în 1953 a fost inclus un nou punct, potrivit căruia pot fi considerate ca agresiuni și alte acțiuni ale statelor, în afară de cele enumerate în definiție — acțiuni care într-un caz dat vor fi declarate prin hotărîrea Consiliului de Securitate ca atacuri sau acte de agresiune indirectă economică sau ideologică.

Delegația U.R.S.S., a spus în încheiere P. D. Morozov, speră că propunerile ei în problema definiției noțiunii agresiunii vor fi sprijinite de toate celelalte delegații, deoarece această definiție corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și aprobarea lor de către Adunarea Generală O.N.U. ar putea să contribuie la întărirea păcii și securității generale.

La ședință au mai luat de asemenea cuvîntul reprezentanții statelor Panama și Cuba, care au sprijinit în principiu necesitatea definirii agresiunii pentru asigurarea cauzei păcii.

Comitetul continuă discutarea acestei probleme.

Ședință a cabinetului de miniștri al R. D. Vietnam la Hanoi

PEKIN 15 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, la 12 octombrie a avut loc la Hanoi o ședință a cabinetului de miniștri al R.D. Vietnam consacrată recentei eliberări a orașului Hanoi — capitala republicii.

Cabinetul, reunit sub președinția președintelui Ho Și Min, a ascultat un raport asupra operațiilor de preluare a orașului prezentat de președintele Comitetului militar administrativ al orașului Hanoi.

În comunicatul dat publicității de către cabinetul de miniștri se subliniază că ordinea și securitatea capitalei au fost asigurate și că populația și-a reluat viața normală.

În comunicat se accentuează de asemenea că operațiile de preluare a orașului au fost efectuate în bune condiții și într-o atmosferă de entuziasm a întregii populații care a salutat cu căldură Armata Populară Vietnameză.

În comunicat se scoate în evidență spiritul patriotic al populației, disciplina trupelor Armatei Populare Vietnameze și simțul de răspundere al cadrelor guvernamentale, dovedite cu prilejul operațiilor de preluare a orașului care sînt felicitate pentru succesul obținut.

Cu prilejul eliberării orașului Hanoi — se spune de asemenea în comunicat — cabinetul de miniștri al R.D. Vietnam a luat hotărîrea să acorde amnistie prizonierilor de război.

Ziarul iugoslav „Viesnik" despre dreptul legitim al R. P. Chineze asupra insulei Taivan

BELGRAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la cererea guvernului Republicii Populare Chineze adresată Organizației Națiunilor Unite de a lua măsuri pentru încetarea agresiunii americane împotriva insulei Taivan, ziarul „Viesnik" scrie: Examinarea acestei probleme la sesiunea Adunării Generale poate constitui o serioasă acțiune politică a acestei organizații internaționale.

Ar fi greu de negat, scrie în continuare ziarul, caracterul legitim al cererii de a se recunoaște suveranitatea Chinei asupra insulei care reprezintă a parte integrantă a teritoriului său. Acordarea de sprijin militar, morel și politic regimului gomindanist perimat și condamnat de istorie poate fi calificată drept o manifestare a miopiei politice și ca o acțiune care ascunde în sine primejdia unor intenții agresive și mai grave. Rezolvarea problemei Taivanului ar constitui o mare contribuție la politica pe baza căreia s-a realizat în ultimul timp armistițiul în Indochina și care a avut o influență considerabilă asupra slăbirii încordării internaționale și asupra posibilității unei colaborări internaționale constructive.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești. Nr. 42 (310)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: Puternica forță vitală a prieteniei sovieto-chineze.

★ ★ ★ Declarațiile comune ale guvernelor U.R.S.S. și R. P. Chineze și comunicatele sovieto-chineze cu prilejul vizitării R.P. Chineze de către delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice.

★ ★ ★ Scrisoarea delegației guvernamentale sovietice cu privire la oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și a utilajului necesare pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat.

★ ★ ★ Scrisoarea de răspuns a președintelui Mao Tze-dun.

★ ★ ★ Schimb de scrisori între delegația guvernamentală sovietică și Mao Tzedun în legătură cu oferirea în dar Republicii Populare Chineze a mașinilor-unelte și mașinilor agricole de la Expoziția sovietică din Pekin.

★ ★ ★ Cuvîntarea lui Ciu En-lai la recepția din 12 octombrie 1954 oferită de Ambasada U.R.S.S. din Pekin în cinstea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice.

D. N. AIDIT: Despre unele rezultate ale celui de al 5-lea Congres național al Partidului Comunist din Indonezia.

HARRY POLLITT: Ce au arătat Congresul trade-unionurilor britanice și conferința partidului laburist.

WILLI GAISCH: Forța unității populare.

★ ★ ★ Dezmățul teroarei polițienești în Iran.

JAN MAREK: Note politice: Din nou „spiritul prusac".

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani.

Ședința solemnă a Academiei de Științe a R.P. Ungare cu prilejul Săptămînii Culturii Romînești

BUDAPESTA 15 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 14 octombrie, Academia de Științe a R.P. Ungare a ținut o ședință solemnă cu prilejul Săptămînii Culturii Romînești. Președintele Academiei, Istvan Rusznyak, laureat al Premiului Kossuth, a rostit o cuvîntare în care a declarat: „Un măreț țel comun — cauza construirii socialismului și apărarea păcii — ne apropie neîncetat și putem afirma că din relațiile dintre noi s-a născut o prietenie sinceră. Aceasta o dovedesc de altfel vizitele pe care oamenii de știință din țările noastre și le fac unii altora și sîntem fericiți că în mijlocul nostru se află nouă oameni de știință romîni".

După cuvîntarea lui Istvan Ruszsnyak, profesorul Eugen Stănescu a ținut o conferință intitulată „Evoluția științei istorice în Republica Populară Romînă în ultimii zece ani".

Costin Petrescu

În ziua de 15 octombrie a. c. a încetat din viață pictorul Costin Petrescu, în vîrstă de 83 de ani.

Pictorul Costin Petrescu a fost unul dintre cei mai valoroși artiști de frescă și pictură monumentală.

Ani de-a rîndul a funcționat și ca profesor la Academia de Arte Frumoase din București.

Stingerea sa din viață a pricinuit o adîncă durere.

Un grup de artiști plastici

SPORT

Campionatele republicane de atletism

Vineri după amiază, pe stadionul Republicii, au continuat întrecerile din cadrul campionatelor republicane de atletism pe anul 1954. În general, pe primele locuri s-au clasat atleții cu prima șansă. O singură surpriză a fost înregistrată în proba feminină de aruncarea suliței care a fost cîștigată de tînăra reprezentantă a asociației Flamura Roșie, Gabriela Stoica. Ea a realizat o aruncare de 40,39 m, cu care a întrecut pe maestra sportului Ilona Mikloș (Știința) — 40,23 m. și Anelise Reimesch (Metalul) — 38,76 m.

Proba de 400 m. garduri a fost cîștigată cu ușurință de maestrul sportului Ilie Savel (Dinamo), care a parcurs distanța în timpul de 53"5/10. Maestra sportului Edith Treibal (Progresul) s-a arătat din nou cea mai bună în cursa de 800 m. plat, terminînd prima în timpul de 2'18"3/10. Finala probei feminine de 200 m. plat a fost cîștigată de maestra sportului Alexandra Sicoe (Știința) cu rezultatul de 25"5/10. Tînărul atlet Ilarie Mägdaș a cîștigat și finala probei de 200 m. plat rezervată băieților. El a parcurs distanța în timpul de 22"3/10.

În cursa de ștafetă 4x1500 m. plat reprezentanții asociației Dinamo au terminat învingători, în timpul de 16'22"4/10, la numai cinci secunde de recordul țării.

Știri

● Repriza a doua a întîlnirii de fotbal din cadrul campionatului categoriei A dintre echipele C.C.A. și Dinamo București, care va avea loc duminică pe stadionul „23 August", va fi transmisă, în jurul orei 16,25, pe stațiile de radio cu lungimile de undă 351, 285 și 261 m.

● BUDAPESTA (Agerpres).—M.T.I. transmite: Joi au luat sfîrșit la Budapesta întrecerile campionatelor mondiale de pentatlon modern. Ultima probă a competiției a fost cea de cros. Participanții s-au întrecut pe o distanță de 4.000 m. pe un traseu de pe colinele Budei. Pe primul loc s-a clasat suedezul Haase care a realizat pe 4.000 m. timpul de 14'24" (1.108 puncte). Au sosit apoi în ordine: 2. Andre (S.U.A.) 14'42"; 3. Mannonen (Finlanda) 14'54"; 4. Novikov (U.R.S.S.) 14,54", etc. În această probă, victoria pe echipe a revenit U.R.S.S. Echipa R.P.R. s-a clasat pe locul 9.

Titlul de campion mondial de pentatlon modern pe anul acesta a revenit sportivului suedez Bjoern Thofelt care a totalizat 4.634,5 puncte.

Pe echipe, titlul de campioană a fost cîștigat de echipa R. P. Ungare cu un total de 12.980 puncte.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 09726